

URIERUL UCRAINEAN

Luptați și veți învinge!

M. Ubravsky

Serie nouă, nr. 361-362 / iunie 2018

Revistă a Uniunii Ucrainenilor din România

CONGRESUL EXTRAORDINAR AL UNIUNII UCRAINENILOR DIN ROMÂNIA (23 Iunie 2018)

La 23 iunie 2018, s-au desfășurat, la Sighetu Marmăției, lucrările Congresului Extraordinar al Uniunii Ucrainenilor din România. La Congres au luat parte peste 300 de participanți: președinți de filiale, președinți de organizații, membri ai UUR și invitați, aleși democratic în conferințele celor 12 filiale ale UUR.

Printre oaspeții de seamă la eveniment s-au numărat Evhen Cholij, președintele Congresului Mondial al Ucrainenilor, Jaroslava Harteányi, președintele Congresului European al Ucrainenilor, preotul Ivan Pițura, vicarul Bisericii Ortodoxe din România. Între numeroasele puncte de pe ordinea de zi a Congresului, locul central a fost dedicat temei „Unitatea și identitatea comunității etnice a ucrainenilor din România între deziderate și realități“. Delegații la Congres au adoptat, în unanimitate, Rezoluția privind unitatea tuturor ucrainenilor din România pe care o reproducem mai jos.

Rezoluție

Congresul Extraordinar al Uniunii Ucrainenilor din România, întrunit în data de 23 iunie 2018, la Sighetu Marmăției, județul Maramureș,

Luând act de informațiile și opiniile rostite de unii delegați ai Congresului Extraordinar al Uniunii Ucrainenilor din România, respectiv, raportul privind unitatea și identitatea comunității etnice a ucrainenilor din România între deziderate și realități, despre noile încercări scizioniste făcute de foști membri ai UUR sau chiar de persoane din afara Uniunii,

Considerând că unitatea organizației noastre reprezintă o chestiune de cea mai mare importanță pentru capacitatea acesteia de a reprezenta cu demnitate și eficiență interesele comunității etnice a ucrainenilor din România, adoptă prezenta Rezoluție.

1. Tendințele sectariste, jocurile de culise, ambițiile personale, intriga și ranchiuna au făcut

destul rău imaginii și potențialului de reprezentare ale Uniunii Ucrainenilor din România. Aventurismul și egoismul au mers până acolo, încât au periclitat chiar și dreptul minorității noastre etnice – a treia ca mărime – de a fi reprezentată în Parlamentul României, situând-o vremelnic în coada celor 18 minorități naționale recunoscute de lege.

2. S-a atentat direct și stăruitor la competența de reprezentare a organelor statutar alese, vizându-se blocajul total al funcționării Uniunii, înghețarea exercițiului drepturilor și a activităților ei.

3. Aceste riscuri majore au fost contracarate prin reușita alegerii deputatului propus de Consiliul Uniunii în ședința cu participare lărgită din 1 octombrie 2016.

4. Din primele zile ale mandatului său, noul deputat a adresat întregii Uniuni un apel la depășirea vrăjmășiilor și resentimentelor, la strânsă unitate, luptând totodată în Parlament și în relațiile interinstituționale pentru ștergerea imaginii penibile de structură incoerentă și măcinată de sectarism pe care dușmanii unității UUR o creaseră.

5. Congresul constată cu satisfacție că membrii Uniunii, organizațiile județene, liderii acestora au reacționat pozitiv la apelul la unitate, participând, cu vorba și cu fapta, la activitățile inițiate. Conlucrarea liderilor județeni cu reprezentanții Uniunii pe plan național s-a îmbunătățit considerabil. Semne pozitive apar, practic, în toate organizațiile.

6. Cu atât mai reprobabile apar unele reacții echivoce la noi încercări de sciziune făcute, punctual, de fostul membru al UUR Marocico Ion. Ca persoane particulare, acești membri ai Uniunii pot discuta ce doresc și cu cine doresc, dar ca persoane cu responsabilități în UUR ei trebuie să se opună categoric reînvierii practicilor oportuniste, intrigante, de subminare a Uniunii, care ne-au făcut în trecut atâta rău.

7. Ne întrecem cu sârguință, și bine facem, în

festivități de menținere și promovare a virtuților strămoșești, dar principalele virtuți sunt cinstea, sinceritatea, fidelitatea. E bine că ne manifestăm unitatea prin cultură, obiceiuri, sărbători sau bucate, dar totul se poate risipi prin dezbinare.

8. Congresul Uniunii stabilește că păstrarea unității noastre reprezentative, respingerea oricărei încercări de învrăjbire constituie îndatoriri esențiale ale fiecărui membru al UUR. Cine vrea – să rămână cu noi, cine nu – să plece, dar cei care rămân trebuie să fie onești față de organizație, să-i apere unitatea, așa cum se cere prin Statutul nostru, de noi redactat, de noi votat și tot de noi apărut. Până la urmă, coeziunea UUR este și un examen de unitate etnică. Membrii Uniunii noastre trebuie să fie sinceri în a opta dacă se consideră cazaci, huțuli sau altceva, ori, pur și simplu ucraineni, ucraineni adevărați și uniți.

9. Congresul Uniunii învederează membrilor Comisiei de Etică și Disciplină că, în măsura în care va fi sesizată cu asemenea comportamente neloiale, duplicitare, scizioniste, să le analizeze cu fermitate și să aplice logica simplă – ori în organizație, ori în afara acesteia.

10. Congresul cere Consiliului Uniunii ca, în conformitate cu art.17 din Statut să acorde toată atenția eventualelor conflicte interne dintre organizațiile locale și conducerea organizației județene, analizând situația la fața locului, ascultând toate părțile și luând hotărâri în funcție de faptele dovedite, dar și de rezultatele concrete obținute în activitatea UUR.

11. Congresul Uniunii își exprimă încrederea că toți membrii UUR vor înțelege că, prin această Rezoluție, reprezentanții lor statutar aleși dau curs mandatului ce le-a fost încredințat, în care se înscrie și obligația de a veghea la coeziunea, puterea de reprezentare și respectabilitatea Uniunii Ucrainenilor din România.

Congresul Extraordinar al UUR

Din agenda deputatului UUR

Apropierea sfârșitului de sesiune parlamentară a intensificat ritmul activității legislative. În consecință, și agenda deputatului UUR a fost mai încărcată la acest capitol. Totuși, dl Nicolae Miroslov Petrețchi nu a neglijat nici celelalte modalități constituționale de acțiune, cum ar fi declarațiile politice și întrebările adresate miniștrilor, participând, de asemenea, la importante acțiuni de diplomație parlamentară.

Cu gândul la copiii necăjiți

Deputatul UUR Nicolae Miroslov Petrețchi ne-a obișnuit cu stilul său de a fi prezent cu declarații politice cu prilejul zilelor considerate festive tocmai pentru a nu lăsa ca festivul să eschamoteze problemele practice, uneori foarte complexe, iar câteodată de-a dreptul îngrijorătoare.

În această categorie se situează și Declarația politică rostită de la tribuna Camerei Deputaților cu prilejul Zilei de 1 Iunie, document intitulat sugestiv „Ziua copilului între sărbătoare și realitate” din care cităm: „Este foarte bine cunoscut faptul că data de 1 Iunie din fiecare an este dedicată copiilor din lumea întreagă. Această zi este o zi specială pentru fiecare copil din lume și multe instituții o sărbătoresc în diferite moduri. A fost menționată prima dată la Geneva, în august 1925, când la Conferința Mondială pentru Protejarea și Bunăstarea Copiilor, 54 de țări din întreaga lume au adoptat Declarația pentru Protecția Copilului. Foarte multe guverne au introdus după acest eveniment Ziua Copilului.

Foarte mulți oameni au ocazia să se bucure de această zi alături de copiii lor și tot mai multe publicații au avut de-a lungul timpului diferite articole dedicate sărbătoririi zilei de 1 Iunie și în care le mulțumeau celor mici pentru că le făceau viața mai frumoasă părinților, fără însă să relateze despre felul în care sărbătoresc această zi copiii din centrele de plasament.

Astfel că trebuie să găsim răspunsuri la o serie de întrebări: Cum este mediul în care trăiesc copiii din centrele de plasament? Care sunt șansele ca ei să evolueze într-un astfel de mediu? Cum se simt ei și care o să fie traseul lor personal și profesional?

Un recent sondaj efectuat la nivelul Uniunii Europene situează din nou România pe unul dintre locurile codage, de data aceasta privind procesele de reintegrare a copiilor în familiile biologice, de simplificare a procedurilor de adopție, numărul adopțiilor pe an fiind doar de 800 în condițiile în care sunt 55000 de copii abandonati.

Din acest motiv este foarte important să ne implicăm mai mult pentru a pune în practică procesele de reintegrare, simplificând în același timp procedurile de adopție.

Personal mă angajez să propun îmbunătățiri la Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, înțelegând pe deplin semnificația proverbului „Copilăria arată omul după cum dimineața arată ziua”.

Codul administrativ

Conform unei practici nu prea fericite a vieții parlamentare, proiectele de legi sunt repartizate

comisiilor cu termene foarte scurte pentru depunerea amendamentelor. Aparent, cutuma încurajează celeritatea legiferării, în fapt însă, mai ales în cazul legilor complexe, graba excesivă dăunează aprofundării proiectelor de către senatori sau deputați și, mai ales, posibilității (și – am zice noi – necesității!) parlamentarului de a se consulta cu cetățenii și cu specialiștii.

Într-o asemenea situație s-a aflat, recent, proiectul Codului administrativ. Cititorii noștri vor fi aflat la apariția acestei cronici parlamentare că adoptarea Codului a întâmpinat mari obiecții din partea partidelor de opoziție. Abordarea deputatului UUR a fost însă una constructivă. În pofida timpului scurt de care a dispus pentru depunerea amendamentelor, dl Petrețchi s-a adresat în scris consilierilor locali ai UUR (din păcate nu avem primari ai UUR!), domnilor primari, domnilor președinți de consilii județene ai unităților administrativ-teritoriale cu populație ucraineană, propunându-le să-i comunice eventualele propuneri de amendamente.

Din cauza intervalului scurt, nu au sosit prea multe propuneri scrise. Cu toate acestea, deputatul UUR a depus nu mai puțin de 14 amendamente, apreciate în procesul de adoptare a Codului.

Am avut cu dl deputat următoarea scurtă conversație:

— *Există multe voci care formulează, în continuare, critici în dezbaterile publice, la adresa Codului administrativ. Dvs. considerați problema încheiată?*

— Nu. Voi primi cu interes și în continuare părerile specialiștilor din teritoriu. Mai mult, voi avea eu însumi inițiativa unor discuții pe această temă în timpul deplasărilor la primării și consilii județene.

— *De ce acordați atâta importanță Codului?*

— Pentru că se înscrie într-o preocupare mult mai largă. Mă întreb în fiecare săptămână: oare de ce avem atât de puțini consilieri locali? De ce nu avem niciun primar propus de UUR în localități în care populația ucraineană este majoritară? Nu am de gând să caut răspunsuri în altă parte, ele se află în ograda noastră. Va trebui să sporim preocuparea pentru participarea directă în administrația publică locală.

Despre Remeți și nu numai

Furtunile care se iscă tot mai frecvent au mărit volumul doborâturilor din păduri. Cu toate acestea, mulți locuitori din zonele muntoase (în care trăiesc cei mai mulți dintre ucrainenii din România) duc lipsă de lemne de foc. Posibilitatea încredințării pazei, protecției și amenajărilor silvice, inclusiv unor firme private, complică situația, unele dintre aceste firme nedovedind seriozitatea necesară. Este și cazul comunei Remeți, județul Maramureș. Societatea cu răspundere limitată care a devenit partenera de contract a Primăriei întârzie recoltarea masei lemnoase, în timp ce, iarna trecută, locuitorii, școlile, grădinițele, celelalte sedii instituționale au suferit de frig.

Corelând acest caz punctual cu dimensiunile problemei la scară națională, deputatul UUR Nicolae Miroslov Petrețchi a adresat domnului Ioan Deneș, ministrul Apelor și Pădurilor, următoarea întrebare scrisă: „În luna octombrie a anului trecut am semnalat Ministerului pe care îl conduceți problemele cu care se confruntă unele regiuni din țară privind aprovizionarea populației cu lemn de foc.

toarea întrebare scrisă: „În luna octombrie a anului trecut am semnalat Ministerului pe care îl conduceți problemele cu care se confruntă unele regiuni din țară privind aprovizionarea populației cu lemn de foc.

Din nefericire, aceste probleme se repetă și anul acesta, în sensul că pentru anul 2018 un volum de 2 milioane de metri cubi pentru aprovizionarea populației cu lemne de foc nu va putea fi exploatat, diminuându-se resursa existentă în piață, aprovizionarea populației cu lemne de foc și amplificându-se blocajul la nivel național.

Luând în considerare faptul că în perioada 2015-2017 volumul maxim valorificat către populație de către ROMSILVA și agenții economici, conform datelor din SUMAL, a fost de 5 milioane mc, scăderea cu 2 milioane a acestui volum reprezintă o reducere cu 40%, cu efecte dramatice pentru aprovizionarea populației cu lemne de foc, inclusiv pentru instituțiile publice din zonele fără racord la rețeaua de gaze.

Și mai grav este faptul că, din volumul de 550.000 mc masă lemnoasă, exploatată până în prezent de către Romsilva și 330.000 mc exploatată cu agenții economici prin prestații, un volum de 452.000 mc se află în stoc, dintre care 177.000 mc din anul 2017, în condițiile în care Romsilva înregistrează un volum foarte mare de doborâturi și rupturi de vânt, volumul acestora, cumulată pentru 2018, fiind estimat la 1,4 milioane mc.

Exemplu concret se înregistrează în comuna Remeți din județul Maramureș, unde Primăria deține o suprafață de 1262,3 ha de pădure, pentru care în cursul anului 2017 a fost încheiat un contract de prestări servicii în vederea amenajamentului silvic pentru recoltarea masei lemnoase care a fost doborâtă la pământ în urma furtunilor și care în acest moment nu poate fi recoltată, astfel că instituțiile în subordine (școlile, grădinițele etc.) riscă să rămână fără lemne de foc.

Acest volum la fel ca cele menționate anterior se încadrează în categoria produselor accidentale, volum care trebuie în cea mai mare parte exploatat în regie proprie sau prin prestații de exploatare, în aplicarea art.59 alin.(1) din Codul Silvic și care în cea mai mare parte se va regăsi în volumul de 2 milioane mc neexploatat, care se va degrada și va afecta, de asemenea, starea de sănătate a pădurilor, lăsând mii de gospodării fără lemne de foc.

Față de această situație, vă solicit, Domnule Ministru, următoarele precizări:

• **Ce măsuri vor fi implementate de Ministerul Apelor și Pădurilor în scopul reducerii masei lemnoase neexploatate rezultate din ruperea copacilor în urma furtunilor din 2017?**

• **Dacă Ministerul pe care îl conduceți intenționează măsuri urgente care să prevadă renunțarea la obligativitatea efectuării lucrărilor silvice doar prin forțe proprii sau prin prestări silvice, care ar putea preîntâmpina posibile riscuri, ca cele din comuna Remeți, județul Maramureș, cu consecințe asupra pieței lemnului și a stării de sănătate a pădurilor?**

Vom ține cititorii la curent cu răspunsurile care vor fi primite.

Observator

Comunicat

Din activitatea conducerii Uniunii Ucrainenilor din România

În zilele de 6-7 iunie 2018, la sediul central al UUR, au avut loc mai multe acțiuni ale forurilor de conducere ale UUR după cum urmează: ședințele de lucru ordinare ale Prezidiului Executiv și Consiliului UUR, precum și ședința de lucru a Comisiei UUR pentru selecția viitorilor corespondenți de presă, pentru publicațiile editate de UUR.

La ședința de lucru a Comisiei pentru selecția corespondenților de presă din 19 mai 2018, avându-i în componență pe cei cinci redactori-șefi ai periodicelor editate de UUR și 4 membri ai conducerii UUR, a fost elaborat regulamentul de organizare a concursului de selecție a viitorilor corespondenți de presă, aprobat în ședința de lucru a Consiliului din ziua de 7 iunie 2018, urmând a fi publicat în „Curierul ucrainean“.

În ședința de lucru a Prezidiului Executiv, statutar constituită, s-au discutat probleme de ordin organizatoric privind convocarea și desfășurarea Congresului extraordinar din luna iunie 2018.

În prima parte a lucrărilor ședinței de Consiliu a fost analizată situația financiară a filialelor județene și a comisiilor UUR, a resurselor bugetare alocate pentru luna mai 2018, totodată, a fost prezentat și raportul Comisiei de Cenzori privind verificările efectuate în primul trimestru al anului 2018, urmărind remedierea neajunsurilor constatate la unele filiale în cursul anului trecut. Comisia de Cenzori constată că activitatea financiar-contabilă și de evidență a bunurilor din patrimoniul UUR de la nivelul organizațiilor și al filialelor se desfășoară conform reglementărilor în vigoare și a deciziilor primite de la conducerea UUR prin organele financiar-contabile.

Lucrările ședinței au continuat cu prezentarea și discutarea devizelor estimative (17 devize)

pentru activitățile planificate a se desfășura în luna iulie, conform Planului de acțiuni culturale aprobat de Consiliul UUR la finele anului trecut. În principal, acțiunile planificate a se desfășura în luna iulie a.c. se referă la organizarea și desfășurarea unor simpozioane, desfășurarea unor acțiuni pentru marcarea tradițiilor și obiceiurilor specifice ucrainenilor, excursii și vizite de documentare, întreceri sportive.

În cadrul ședinței au fost analizate și aprobate un număr de 16 referate de necesitate prin care se solicita alocarea unor sume de bani pentru achiziția obiectelor de mobilier, piese de schimb pentru autoturismele UUR, servicii în folosul UUR, realizarea unor materiale de promovare a filialelor, cheltuieli gospodărești și de altă natură, care se înscriu în limitele fondurilor existente, ale bugetului aprobat și ale legislației în vigoare, fiind aprobate în totalitate cele pentru care au fost înaintate și documentele însoțitoare necesare.

Punctele de sine stătătoare analizate în cadrul ședinței s-au referit la situația dotărilor și a investițiilor, care privesc achiziția costumelor populare pentru formațiile de dansuri ale UUR, a unor centrale termice pentru sedii de filiale, mobilier, aparatură electronică etc. În timpul discuțiilor s-a convenit ca fiecare filială să revadă posibilitățile de achiziție pe plan local și să vină cu referate de necesitate însoțite de oferte pentru achiziția bunurilor necesare, urmând a fi supuse aprobării Prezidiului Executiv sau Consiliului în raport de urgență acestora și de stadiul contractelor de achiziție, respectiv, de pregătirea documentelor necesare în acest sens.

În cadrul ședinței s-a luat în discuție situația și activitatea ansamblurilor artistice, precum și posibilitatea de recompensare a conducătorilor

acestor formații (37 la număr). În baza criteriilor stabilite de Comisia UUR, președinții filialelor au propus recompensarea conducătorilor de formații, cu cele mai bune rezultate, pentru activitatea desfășurată pe parcursul anului trecut.

Un punct separat al ședinței, devenit permanent și plin de conținut, l-a constituit raportul de activitate prezentat de dl Petrețchi Miroslav Nicolae, deputat al minorității noastre în Parlamentul României. Problemele în detaliu vor fi reflectate în rubrica specială „Din agenda deputatului UUR“.

Un punct special în cadrul dezbaterilor Consiliului l-a constituit prezentarea de către filialele Uniunii, analizarea și aprobarea listelor de delegați și invitați participanți la Congresul extraordinar al UUR, planificat a se desfășura la Sighetu Marmăției, precum și a Programului de desfășurare a Congresului. Supuse aprobării listele și programul de desfășurare a Congresului au fost aprobate în unanimitate.

La ultimul punct al ordinii de zi, au fost prezentate o serie de invitații primite din partea partenerilor din țară și, respectiv, din Ucraina pentru a participa la acțiuni culturale, festivaluri, reuniuni, consfătuiri etc., care au fost analizate stabilindu-se participanții la fiecare acțiune în parte precum și condițiile de participare.

În cadrul aceluiași punct al ordinii de zi, membrilor Consiliului au fost prezentate Regulamentul de ordine interioară și Regulamentul de organizare și funcționare actualizate cu ultimele modificări legislative. Compartimentul de specialitate va trimite fiecărei filiale regulamentele susmenționate cu precizări pentru activitatea concretă a filialelor și organizațiilor UUR în acest sens.

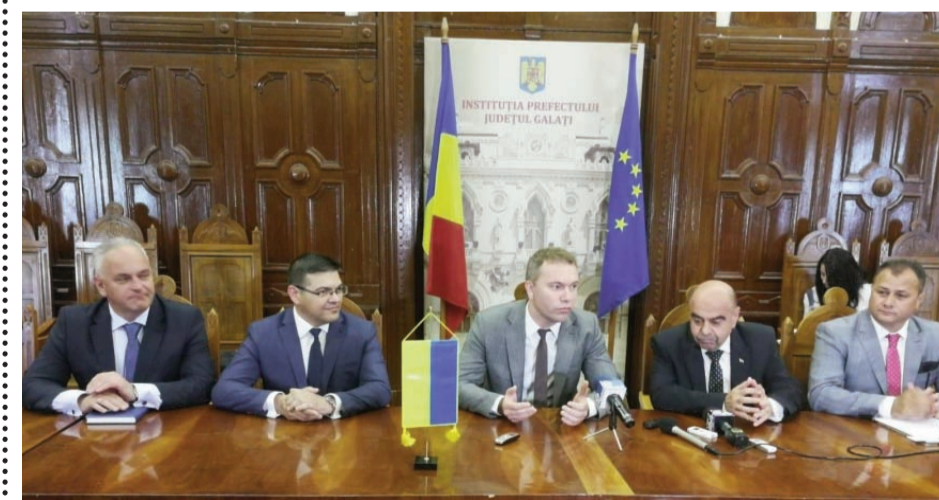
La încheierea lucrărilor ședinței, Consiliul a adoptat hotărâri și decizii pentru fiecare dintre măsurile adoptate, acestea fiind semnate de membrii Consiliului.

Următoarea ședință de lucru a Consiliului va avea loc la o dată și în locația ce vor fi comunicate în timp util filialelor.

*Material realizat de vicepreședintele UUR,
Victor HRIHORCIUC*

Ambasadorul Ucrainei în vizită la Galați

Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Ucrainei în România, Oleksandr Bankov, a vizitat municipiul Galați. În urma participării la o discuție cu autoritățile locale, diplomatul ucrainean a vizitat o serie de agenți economici, după ce a avut o întrevedere la Prefectură cu viceprimarii Cristian Enache, Picu Roman și vicepreședintele Consiliului Județean, Florinel Petru Gasparotti, dar și cu subprefectul Mihai Manoliu.

Ambasadorul Ucrainei în România, Oleksandr Bankov, s-a întâlnit cu reprezentanții Navrom Galați, pentru a discuta despre înființarea punctului de trecere a frontierei între Isaccea

(Tulcea, România) și Orlovka (Odesa, Ucraina) care ar urma să devină funcțională până la finele acestui an. Diplomatul a declarat că își dorește ca noul punct de trecere a frontierei, pentru care s-au tot făcut demersuri diplomatice în ultimii 15-20 de ani, să fie o apă de acces nu numai pentru mediul de afaceri, dar și pentru a facilita contactul între oameni și de a apropia cele două state. Ambasadorul a vrut să afle de la Navrom când preconizează operatorul fluvial că va fi inaugurat noul punct vamal.

În urmă cu aproximativ o lună, președintele Consiliului Județean Tulcea, Horia Teodorescu, declara pentru Agerpres că investiția ar putea fi gata în câteva luni, astfel că punctul de trecere între Isaccea și Orlovka este unul dintre obiectivele anunțate de autorități încă din anul 1998, atunci când s-a înființat la Galați Euroregiunea „Dunărea de Jos“.

Vichentie NICOLAICIUC

CURIERUL UCRAINEAN

Strada Radu Popescu, nr. 15,
sector 1, București

Telefon: 021.222.0724,

Tel./fax: 021.222.0737

E-mail:

curierul.ucrainean@gmail.com

Redactor-șef:

Ion Robciuc

Redactor:

Kolea Kureliuk

Tehnoredactare:

Ștefania Ganciu

Tiparul executat la

Tipografia

„S.C. SMART

ORGANIZATION SRL“

CONCURS DE SELECȚIE A CORESPONDENȚILOR DE PRESĂ PENTRU PUBLICAȚIILE EDITATE DE UNIUNEA UCRAINENILOR DIN ROMÂNIA

REGULAMENT OFICIAL DE DESFĂȘURARE

1. Organizatorul concursului: Uniunea Ucrainenilor din România

1.1. Concursul de selecție a corespondenților de presă și mass-media prezentat la ședințele de lucru ale conducerii UUR și în presa editată de UUR este organizat de Uniunea Ucrainenilor din România, în continuare UUR, cu sediul în București, str. Radu Popescu, nr.15, sector 1, CF 4666665, având contul bancar IBAN nr. ... deschis la ... reprezentată legal de către dl Petrețchi Miroslav Nicolae, în calitate de președinte. Telefonul de contact pentru prezentul Concurs este 0212220737.

1.2. Regulamentul, precum și dreptul de a suspenda și/sau înceta desfășurarea concursului, revine integral Organizatorului.

1.3. Regulamentul este disponibil și adus la cunoștința persoanelor interesate la adresa de e-mail, precum și pe site-ul Uniunii Ucrainenilor din România, fiind în prealabil anunțat în presa scrisă centrală și cea a UUR. Anunțurile publicate anterior rămân valabile.

1.4. Participanții la Concurs sunt obligați să respecte termenii și condițiile prezentului Regulament, potrivit celor menționate mai jos. Prin participarea la Concurs, în toate formele de desfășurare a acestuia, participanții sunt implicit de acord cu prevederile prezentului Regulament.

2. Tema și durata concursului

Concursul urmărește selectarea unor persoane bine pregătite, care să fie în măsură să culeagă de pe teren (din țară și din străinătate) cele mai interesante subiecte de presă care să fie publicate în limba ucraineană și română în periodicele editate de UUR și, respectiv, să fie difuzate prin mijloacele mass-media. Totodată, se urmărește ca acțiunile organizate și desfășurate de filialele județene ale UUR să fie mai bine reflectate în presa UUR și în mijloacele mass-media ale acesteia.

Concursul se va desfășura în ziua de 27 iulie 2018, pe baza unui program întocmit în acest sens și difuzat participanților.

3. Calendarul selecției

3.1. Depunerea dosarelor, în format electronic/scriș – până la data de 16 iulie 2018.

3.2. La data de 16 iulie 2018 va avea loc evaluarea dosarelor depuse, realizată de Comisia formată din membrii desemnați de Prezidiul Executiv al UUR. Cu această ocazie va fi apreciată măsura în care pregătirea, preocupările și documentele candidaților îi recomandă pentru postul solicitat.

3.3. Afișarea rezultatelor – 27.07.2018.

3.4. Depunerea contestațiilor – 30.07.2018.

3.5. Afișarea rezultatelor finale – 31.07.2018.

4. Participanți

4.1. La Concurs au dreptul să participe persoanele de cetățenie română, care stăpânesc foarte bine limba română și limba ucraineană, au deprinderi de bază pentru redactarea unor materiale pe calculator și sunt în măsură să folosească în condiții bune aparatul foto-video și reportofonul.

4.2. să fie cetățeni români și să aibă recomandarea filialei UUR din care fac parte.

5. Modul de desfășurare a concursului

Concursul presupune 2 (două) etape în procesul de selecție a colaboratorilor de presă:

Etapa 1 de selecție – Înscrierea.

Pentru a se înscrie la concurs, participanții trebuie să completeze formularul de înscriere cu toate datele solicitate la care să atașeze un CV și alte documentele din care să rezulte studiile, activitatea desfășurată în cadrul organizației din care fac parte, preocupările în domeniul literar.

Vor fi luate în considerație înscrierile ca fiind valide cele transmise până cel mai târziu la data de 16 iulie 2018.

Organizatorul își rezervă dreptul de a elimina din concurs persoanele care nu au depus toate documentele solicitate, precum și pe cele care nu respectă oricare dintre clauzele prezentului regulament, nu respectă tema concursului, care sunt suspectate că ar putea aduce atingere oricăror drepturi ale unor terți, precum și pe participanții suspectați că au încercat să fraudeze prin orice modalitate concursul.

Pentru evitarea oricărui dubiu, Organizatorul nu va considera o înscriere valabilă în concurs orice altă modalitate de comunicare către Organizator în afara celei prezentate mai sus, cum ar fi mesaje e-mail, mesaje pe rețele de socializare, SMS-uri etc.

Etapa a 2-a de selecție

Selecția se va face de Comisia stabilită de Prezidiul Executiv al UUR la ședința de lucru din data de 19.05.2018. Punctajul va fi acordat de membrii Comisiei individual pentru fiecare probă de concurs. Probele de concurs sunt următoarele:

- Proba scrisă: Testul de evaluare a competențelor de reflectare a unor știri de presă și situații din activitățile specifice UUR, conceput pentru a evalua cunoștințele de ortografie, vocabular și gramatică, în limba maternă și în limba română.

- Proba orală: Interviu ce vizează testarea competențelor specifice și este conceput să evalueze unele dintre sau toate competențele indispensabile pentru a face față sarcinilor asociate profilului de corespondent de presă și mass-media. Interviu se desfășoară în limba maternă/română și vizează testarea competențelor specifice.

- Proba de aptitudini.

Comisia va evalua participanții la concurs în funcție de criteriile de mai jos:

- a) originalitatea lucrărilor;
- b) creativitatea lucrărilor;
- c) complexitatea lucrărilor.

6. Desemnarea și anunțarea candidaților admiși

Desemnarea corespondenților selectați pentru periodicele editate la nivelul UUR va fi făcută de Comisia constituită în acest sens, în funcție de rezultatele obținute la probele stabilite pentru concurs.

Corespondenții de presă selectați pentru a realiza articole de presă și mass-media vor fi anunțați pe site-ul UUR, în presa editată de UUR și vor fi contactați de către Organizator pe baza datelor complete de acesta în formularul de înscriere în vederea întocmirii documentelor de angajare pe funcția de colaborator de presă și mass-media.

7. Responsabilități

Organizatorul concursului nu are nici o răspundere și nu va putea fi implicat în litigii legate de

corectitudinea datelor personale și în ce privește studiile trimise de către participanți.

Organizatorul nu are obligația de a purta corespondența privitoare la solicitările persoanelor care nu au fost selecționate pentru colaboratori de presă.

Organizatorul nu va putea fi tras la răspundere pentru suspendarea sau încetarea concursului în orice stadiu din cauza intervenirii unor evenimente de forță majoră. Totodată, Organizatorul nu răspunde pentru problemele tehnice sau privind transmiterea electronică de date aflate în afara controlului Organizatorului, participanții renunțând la orice fel de pretenții în acest sens împotriva Organizatorului.

Participanții declară în mod expres că au înțeles și sunt de acord că în cazul nerespectării prevederilor prezentului regulament pot fi descalificați din concurs.

Persoanele selectate vor fi invitate să depună în original curriculum vitae și documentele doveditoare, pe suport hârtie, semnat și datat în momentul încheierii contractelor.

Detalii contractuale specifice vor fi comunicate persoanelor selectate după realizarea selecției.

8. Litigii

În cazul unor litigii apărute între Organizator și participanții la concurs, acestea vor fi soluționate pe cale amiabilă.

Dacă nu este posibilă rezolvarea litigiilor pe cale amiabilă, părțile vor înainta litigiul spre soluționare instanțelor competente din raza teritorială a sediului social al organizatorului.

Participantul declară în mod expres că a citit și înțeles Regulamentul și acceptă termenii și condițiile acestuia.

9. Dispoziții finale

Deplasarea, cazarea și masa pentru participanții la concurs va fi asigurată de UUR.

Anexe: Formular de înscriere la concurs la care se vor atașa:

- a. curriculum vitae, în format Europass, în limba română semnat și datat pe fiecare pagină de către deponent;

- b. documentele suport (diplome, certificate, adeverințe care să certifice informațiile relevante pentru poziția de corespondent de presă, furnizate în CV, în acord cu sarcinile descrise mai sus) cu mențiunea „conform cu originalul” și semnătura deponentului;

- c. fotocopie a buletinului/cărții de identitate;
- d. declarație de consimțământ privind folosirea datelor personale semnată și datată;

- e. declarație privind disponibilitatea de a participa la întâlnirile de lucru organizate la sediul UUR sau altă locație cu reprezentanții redacțiilor UUR (inclusiv în weekend) și la vizitele de studiu – model propriu;

- f. scrisoare de intenție – model propriu.

*Președintele Comisiei de aprobare a regulamentului de desfășurare a concursului de selecție pentru corespondenții de presă
prof. Vasile Pasenciuc*

„E Întâi Iunie, copii, prima zi de vară,
Cu nespuse bucurii, țara ne-nconjoară,
Floare albă crește-n crâng, râde
floarea-albastră
Să le strângem în mănunchi, azi de ziua
noastră“.

Aceste versuri fac parte dintr-o frumoasă poezie, învățată cândva la grădiniță, dedicată copiilor lumii. Indiferent de culoarea lor, indiferent de limba pe care o vorbesc, toți copiii lumii merită să fie fericiți, ei sunt bucuria noastră, a celor ce i-am dat viață cu ajutorul bunului Dumnezeu. Din păcate, sunt încă mulți copii în lume care plâng din diferite motive. Toți copiii doresc o floare albă care să reprezinte pacea din jurul lor, cât și un cer albastru, senin, fără nori, ca să se joace în liniște.

În cariera mea de educatoare, timp de 40 ani, am avut ocazia să mă bucur de tot ceea ce este mai frumos și mai minunat în viață – copiii. Iubesc copiii și florile și, în general, natura și de câte ori se apropie ziua de 1 Iunie îmi trec prin minte multe activități desfășurate cu copiii preșcolari, mai ales cele culturale, artistice. În fiecare an, de 1 Iunie, copiii urcau pe scenă, cântau, recitau versuri, inclusiv în limba lor maternă, cea ucraineană, cu toate că erau alte vremuri atunci, dar noi am respectat tradiția mereu. Copiii dansau, se jucau, se bucurau de fiecare dată de frumoasele programe artistice. Când pășeau pragul clasei, ei cunoșteau bine două limbi: româna, cea oficială și ucraineană, cea maternă. De multe ori la activități vorbeam bilingv, pe înțelesul tuturor, deoarece la școală studiau și limba maternă care se păstrează și astăzi. Mulți copii din Negostina, județul Suceava au studiat-o și au devenit profesori de limba ucraineană. Nu dau nume ca să nu

MINUNATA LUME A COPILOR

omit pe cineva, dar ei sunt cunoscuți, iar unii dintre ei s-au stabilit chiar în Ucraina. Mult ajutor au primit din partea Uniunii Ucrainenilor din România.

M-am întâlnit cu o fostă elevă, Grigoraș Marinela, căsătorită Rîșciuc, acum mămică a doi copii frumoși, un băiat Gabriel, elev în clasa I și o fetiță, Maria, de 1 an și jumătate, care mi-a povestit că datorită UUR a vizitat o parte din țările Europei. Din clasa a VII-a și până în clasa a XII-a a participat la olimpiadele școlare și a fost

olimpică obținând numai premii I și II și asta datorită profesorilor de atunci de la Școala din Negostina. A fost în tabără la Odesa – Ucraina, la Tuzla – România. În anul intrării României în Uniunea Europeană a vizitat timp de două săptămâni: Bruxelles – Belgia, Franța, Luxemburg, Cehia, Slovacia și acestea toate datorită dragostei pentru limba maternă, datorită premiilor obținute. A avut ocazia să viziteze ceea ce nici în visele ei nu s-ar fi împlinit. Cei doi copii îi calcă pe urme și vorbesc limba ucraineană în casă. Fetița, Maria, începe să vorbească limba maternă, mai ales cu bunica ei.

Ziua de 1 Iunie, dar și toată luna lui Cireșar, este o mare bucurie pentru copii, ei culeg roadele muncii depuse într-un an școlar și se vor bucura de o vacanță binemeritată care se apropie.

La mulți ani, dragi copii, la mulți ani, dragii mei și cei mici și cei mari oriunde v-ați afla, iar bunul Dumnezeu să vă dăruiască multă sănătate, să vă îndrume pașii pe căi drepte și să vă dăruiască mult noroc.

Felicia GRIGORAȘ,
educatoare pensionară

Europa prin ochi de copil

Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, ziua de 9 Mai are pentru poporul român o triplă semnificație. A devenit deja o tradiție pentru elevii Școlii Gimnaziale din Bălcăuți să organizeze activități care să dea un aer de sărbătoare acestei zile.

Scopul organizării acestei activități este de a-i educa pe elevi în vederea cunoașterii valorilor Uniunii Europene și a trecutului țării.

Despre semnificațiile istorice ale acestei zile

(Ziua Independenței proclamată în 1877, Victoria Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial la 9 mai 1945, Ziua Europei) le-a vorbit elevilor doamna director Secstilia Gherasă, profesor de istorie. Copiii au fost familiarizați cu însemnele Uniunii Europene (Imnul european, drapelul european, moneda Euro) și au fost inițiați în cunoașterea unor elemente specifice Uniunii.

Elevii clasei a III-a au realizat postere cu desene având ca temă „Sunt copil al Europei“, fiind coordonați de doamna învățătoare Alina Harasemiuc.

Elevii clasei a IV-a împreună cu doamna învățătoare Rodica Șoiman au realizat drapelurile țării membre ale UE.

Elevii claselor a VI-a și a VII-a, coordonați de

doamnele diriginte Lăcrămioara Grigoriuc și Narcisa Cîrștean, au căutat și prezentat informații specifice fiecărei țări membre UE. De asemenea, au pregătit și un moment poetic-muzical intitulat „Europa – casa mea“.

Și deoarece deviza UE este „Unitate în diver-

sitate“, profesorul de religie Ioan Cîrștean a pregătit un moment artistic creștin care a evocat sărbătoarea Învierii Domnului.

Prin organizarea acestei activități s-a urmărit identificarea, stimularea și valorificarea potențialului creativ al elevilor în spiritul valorilor promovate de Uniunea Europeană.

Convalia HREHORCIUC

„Ziua cămășii ucrainene” la ucrainenii sătmăreni

La 29 mai 2018, la Tarna Mare, județul Satu Mare, filiala sătmăreană a Uniunii Ucrainenilor din Ro-

(Tarna Mică), Janna Mykytiuk, primarul comunei Veleatyno, raionul Chust, reprezentanți ai comunității

Dna primar al comunei Veleatyno, Ucraina, Janna Mykytiuk, a încetățenit obiceiul de a dărua un tort sub forma unei cămășii ucrainene tradiționale, care a fost împărțit participanților și grupurilor vocale prezente la acțiune.

Această acțiune a avut un context profund pentru că a fost vorba de exprimarea noastră națională, civică, culturală, educativă și spirituală.

Prin această acțiune ucrainenii, împreună cu comunitatea din Tarna Mare, au conștientizat faptul că, purtând cămașa tradițională, demonstrează dragostea față de cultura proprie, realizează echilibrul între suflet și trup, prețuiesc valorile naționale și promovează moștenirea culturală a strămoșilor lor, deoarece portul popular reprezintă unul dintre elementele de bază ale culturii unui popor.

În încheiere, vreau să menționez

mânia, a organizat a II-a ediție a „Zilei cămășii ucrainene”, acțiune care a avut un succes deosebit.

Scopul principal al evenimentului a fost cel de prezentare și promovare a cămășii ucrainene, dar și a celei românești din Tarna Mare (a costumului tradițional), a rolului acesteia în păstrarea identității naționale, a valorilor ucrainene și nu numai, dar și de popularizare a acestora în rândul tinerilor și a populației în general.

La eveniment au fost prezenți Irina Liuba Horvat, președintele filialei sătmărene a UUR, care a deschis evenimentul cu un salut personal, precum și în numele președintelui Uniunii Ucrainenilor din România, deputatul Petrețchi Nicolae Miroslov, împreună cu membri ai Comitetului filialei, primarul comunei Tarna Mare, dna Monica Sobius, președinții și membrii comitetelor locale ale UUR din județul Satu Mare, ucrainenii și comunitatea din comuna Tarna Mare și ucrainenii din județ.

La eveniment au participat și reprezentanți ai Consiliului Județean Satu Mare: dl Zamfir Danciu, direc-

ucrainene din Ucraina (Hija și Veleatyno), grupurile vocale din România și Ucraina.

Programul cultural al evenimentului, deosebit de frumos care a ridi-

cat sala în picioare, a fost susținut de grupurile vocale îmbrăcate în costume tradiționale foarte frumoase: „Miculeanca” (elevii ucraineni ai Școlii din Micula), coordonator prof. Morar Loredana, ansamblul „Kozaciok” (elevii ucraineni din Bălcăuți, Suceava), coordonator Petru Șoi-

că această acțiune a avut un succes răsunător în comuna Tarna Mare și în județ. În alocațiunile invitațiilor s-a subliniat faptul că acțiunea de

înaltă ținută, organizată în Tarna Mare, demonstrează că cultura minorității ucrainene este respectată, că aici există o diversitate culturală adevărată și că este cu atât mai importantă datorită implicării extraordinare în organizarea ei atât a Uniunii Ucrainenilor din România, filiala Satu Mare, cât și a Primăriei Tarna Mare, reprezentată de dna primar Sobius Monica, a consilierilor Primăriei, precum și a biroului local Tarna Mare al UUR.

Felicitări filialei sătmărene a UUR, dnei președinte Irina Liuba Horvat, pentru organizarea unor astfel de evenimente importante pentru ucrainenii sătmăreni, precum și dlui deputat Nicolae Miroslov Petrețchi, președintele Uniunii Ucrainenilor din România, și Conducerii Uniunii Ucrainenilor pentru sprijinul financiar acordat acțiunilor culturale ale ucrainenilor din România.

Mihai MACIOCA

Parodie

Mihai MATEICIUC

LUI „FLORAR”, PLECĂCIUNE!

(din „Curierul ucrainean” nr.359-260, mai 2018)

Florar – lună-nmiresmată, când, fermentate la căldură, mirosuri băntuie-n natură, de-ți porți batista parfumată.

Florar – luna cea mai indicată, fiind cea mai ieftină la flori, să faci cadou de multe ori, buchete pentru draga-ți fată.

Florar – lună când de-acu’ licuricii se-mprăstie, creând a noptii feerie. Acei mici, că cei mari, nu!

Florar – lună-n care-n parc se-ngrămădesc pensionarii și oamenii fără salarii, loviți de-al leneviei arc.

Florar – altruistă lună când dă natura tot ce poate, plante pentru sănătate și începe miere-n flori să pună.

Florar – lună comparată doar c-un de dragoste poem, când toți poeții din sistem se-ndrăgostesc măcar o dată,

Florar – deja a cincea lună și te gândești: șapte mai sunt și tu salariu-l drămu crunt, că lipsurile tot se-adună.

Florar – luna-n care-ți vine chef să te gândești deja la vară, mulți chiar concediu-ncep să-ți ceară și tratative-ncep cu șeful.

Florar – luna în care-ți vine, privindu-ți gânditor bugetul, să spui așa ca și poetul: „Multe flori sunt, dar puține...”

Lucian PERȚA

torul Direcției Județene pentru Cultură Satu Mare, dl Felician Pop, director adjunct al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Satu Mare, precum și invitați din țară, județ și din Ucraina: dna Elvira Codrea, consilier al Direcției minorități din cadrul Ministerului Educației Naționale, dl Ovidiu Duma, primarul orașului Arduș, dl Ihor Dovirak, primarul comunei Peceniyn, raionul Kolomyia, regiunea Ivano-Frankivsk, Ivan Haiduk, primarul satului Hija, raionul Vynohradiv

man, ansamblul „Florile Tarnei”, coordonator Conioși Mariana, dna prof. Loredana Mândrășteanu – Organizația UUR Călinești-Cupa-rencu, județul Suceava, grupul de banduriste „Strunele inimii” din Peceniyn, raionul Kolomyia, regiunea Ivano-Frankivsk, Ucraina. Totodată, la acest eveniment, ca și la prima ediție, au fost dăruite cămășii ucrainene persoanelor care și-au adus o contribuție deosebită la promovarea relațiilor de bună colaborare româno-ucraineană, a tradițiilor și culturii ucrainene.

Pentru prima dată și elevii Școlii Gimnaziale din Bălcăuți s-au alăturat Ucrainei și diasporei ucrainene în demersul de a marca Ziua mondială a cămășii tradiționale ucrainene. În a treia zi de joi din luna mai – anul acesta sărbătoarea a coincis cu Înălțarea Domnului (17 mai 2018) – este sărbătorită și promovată cămașa tradițională, patrimoniu al neamului ucrainean.

La orele de „Istoria și tradițiile minorităților” (clasele a VI-a și a

Despre ie, din suflet...

O astfel de temă și-a propus să-i conștientizeze pe elevi despre necesitatea păstrării și valorificării meșteșugurilor populare. Un alt obiectiv a fost promovarea valorilor culturale ale etnicilor ucraineni în rândul tinerii generații.

Sperăm că această sărbătoare inițiată de un grup de studenți din Cernăuți în urmă cu 11 ani să devină una dintre cele mai îndrăgite și populare sărbători în rândul elevilor bălcăuțeni. Prin susținerea Zilei mondiale a cămășii tradiționale

ucrainene am dorit să onorăm valorile adevărate, autentice, ale ucrainenilor din întreaga lume.

Astfel de activități culturale contribuie la îmbogățirea și sprijinirea diversității culturale a țării noastre (diversitate culturală exprimată și prin vestimentația de o frumusețe inegalabilă), precum și la educarea respectului față de diversitatea și tradițiile cetățenilor României.

Lăcrămioara GRIGORCIUC

VII-a) a fost dezbătută tema „Portul popular ucrainean”. Elevii au adus la școală costumele populare confecționate de către bunicile lor. Au identificat părțile componente ale unui costum popular, au enumerat etapele confecționării acestuia, s-au bucurat de varietatea coloristică și de multitudinea de modele regăsite în toate articolele de port popular. Bagajul lexical al elevilor s-a îmbogățit cu termeni de specialitate.

Și pentru că prin casele locuitorilor din Bălcăuți sunt multe cămăși cusute de gospodinele satului, am mers din clasă în clasă și i-am rugat pe copii să vină la școală îmbrăcați în ii. De la mic la mare, elevii au purtat cămăși tradiționale, dar și mai actuale.

Câteva eleve din clasa a VI-a au interpretat piesa „Мамина сорочка”. Refrenul l-au cântat toți copiii. Elevii clasei a III-a au realizat și un poster cu desene.

Uniunea Ucrainenilor din România, filiala Timiș, a organizat în localitatea Remetea Mică din județul Timiș, la 3 iunie 2018, un mare eveniment cultural ce a cuprins Ziua Culturii Ucrainene și lansarea primului album de cântece ucrainene ale formației „Huțulii din Banat”. În Banat, este o tradiție, atunci când are loc lansarea unui album muzical, să fie prezenți artiști, ansambluri muzicale renumite, iar noi ne-am bucurat că a răspuns invitației noastre ansamblul „Vocile

Ziua Culturii Ucrainene și lansarea primului album de muzică ucraineană

dansat pe placul tuturor două dansuri și, fiindcă era lansarea albumului muzical al formației „Huțulii din Banat”, au venit și artiști de renume ai muzicii bănățene, Mihai Iancu, Ghiță Berinde și Maria Petchescu. Programul artistic a început cu parada costumelor populare de la sediul UUR la Căminul Cultural. Apoi dl Hleba Gheorghe a invitat pe scenă doi colaboratori ai UUR, dl Hoarca Rusalin, director al Casei de Cultură din localitatea Giarmata, și dl Felician Ciolea, patronul asociației culturale „Pro Datina”. Spectacolul l-au început „Huțulii din Banat” cu două cântece: „Oi zelene jyto zelene”, și „Cereșnevyi țvit”, muzica aparținând dlui profesor Ivan Liber, iar textul poetului Pavlo Romaniuc, și o învârtită ucraineană.

Albumul „Huțulii din Banat” are 13 melodii

vocal-instrumentale ucrainene, iar membrii formației sunt Hrin Ana, solistă vocală, Hrin Nicolae instrumentist la nai, Hrin Nicoleta, instrumentistă la vioară, Miron Surdea instrumentist la saxofon, Gelu Sarchis instrumentist la orgă, acordeon. Formația „Huțulii din Banat” s-a format în urma unui protocol de colaborare dintre „Trio Hrin” și

Ronei”, care a cântat și a încântat publicul în număr mare cu cântece corale, dar și de alt gen, iar în timpul interpretării cunoscutului cântec „Reve ta stohne” toți cei prezenți l-au cântat împreună cu corul ridicându-se în picioare, și, la sfârșit, aplaudând îndelung. Au urmat dansatorii „Sokoleata”, care au dansat de parcă erau dansatori profesioniști, publicul aplaudându-i pe timpul dansului. A urmat un moment ce nu a mai existat în Remetea Mică: un artist ucrainean de renume, un om cu o bogată cultură ucraineană, dl Petrețchi Miroslav, un artist desăvârșit alături de formația „Kalyna”. Dar să începem cu începutul. „Huțulii din Banat” au întâmpinat delegația care urma să vină în frunte cu dl Petrețchi Miroslav la sediul UUR din localitate, în prezența primarului și a consilierilor comunei Masloc, cu pâine și sare, conform tradiției ucrainene. A fost alături de noi ansamblul folcloric „Dumbrăvițeană”, care a

instrumentiști ai ansamblului „Sânziene bănățene” din Giarmata, totul după ce în localitatea Giarmata a fost înființată, la cererea ucrainenilor, organizația locală a UUR. Instrumentiștii formației au cântat pe scene importante din România, Bulgaria, Grecia, Turcia, iar instrumentista Hrin Nicoleta a cântat la Kiev, Ucraina. După spectacol, la ora 21 a început un bal ucrainean, ce a ținut până a doua zi spre ziuă. Pentru ca acest proiect să devină realitate s-a implicat întregul comitet UUR Timiș, dar cei care au pus mai mult umărul, au făcut o echipă deosebită, au fost dl Hleba Gheorghe, președintele UUR Timiș, dl Petrețchi Nicolae, președintele UUR și deputat în Parlamentul României și Hrin Nicolae, instrumentist la nai.

Ana HRIN

De la bun început trebuie să precizez că sărbătorirea la care mă voi referi a fost pentru membrii etniei ucrainene care viețuiesc pe teritoriul județului Suceava. Dar greșesc spunând c-a fost numai sărbătoarea etniei ucrainene, pentru c-a fost și a celorlalte etnii din județ, fie evoluând pe scenă, fie asistând la spectacol ca spectatori.

Manifestarea la care facem referire a fost organizată de filiala Rădăuți a Uniunii Ucrainenilor din România (președinte Vasile Pascariu, secretar Marin Pescevei) în cocheta sală a Casei de Cultură Rădăuți. Încet-încet, până la ora începerii spectacolului, sala s-a umplut până la refuz. Pe scenă au evoluat formații artistice și interpreți individuali din mai multe localități de pe tot cuprinsul județului Suceava, de la Negostina la Brodina și de la Milișăuți la Izvoarele Sucevei. Spectacolul a durat dincolo de două ore.

Să explic afirmația din titlu. După cum a prezentat domnul Vasile Pascariu, spectacolul a fost închinat copiilor, mamelor lor și cadrelor didactice. Ce frumos și interesant a explicat dânsul care este legătura între cele trei sărbători. Tocmai de aceea prestația sa a fost subliniată cu aplauze puternice.

Pe scenă au urcat în debutul spectacolului Vasile Pascariu, președintele Organizației Rădăuți a UUR, doamna Lucia Mihoc, inspector școlar, dl Ilie Sauciuc, inspector școlar și președinte al filialei Suceava a UUR, Mihai Mihăiescu-Aniuk, consilier la prefectură pe probleme de minorități.

După cele spuse de domnul Pascariu, domnul profesor Ilie Sauciuc, inspector școlar, a transmis salutul filialei Suceava a UUR și al instituției pe care o reprezintă. Domnul Mihăiescu a completat: „Tot ce s-a gândit s-a spus. Nu-mi rămâne decât să vă mulțumesc c-ați venit aici. Sunt foarte

frumoase legăturile care s-au stabilit între copii, mame și educatori. Copiii să fie ascultători și să învețe, mamele să-i crească sănătoși și cadrele didactice să-i învețe bine ca să se bucure de rezultatele muncii lor“. La fel ne-a spus și doamna

inspector școlar Lucia Mihoc, felicitându-i pe elevii și cadrele didactice care au pregătit spectacolul, dar și pe spectatorii care au venit în sală.

Organizatorii au făcut un gest impresionant: cu brațele încărcate de garoafe au coborât în sală și-au dăruit câte o floare femeilor. Superb și emoționant gest și, ce este mai important, foarte rar întâlnit.

Într-o ordine planificată din timp au evoluat pe scenă cei veniți pentru aceasta. Formația de jocuri populare din Brodina, condusă de prof. Viorica

Triplă sărbătoare a etniei ucrainene

Coniac, a deschis manifestarea. Am remarcat în formație copii de diferite vârste și înălțimi, mai ales cei mici ținând pasul cu cei mari. Bravo lor!

Eleva Iulia Macovei a interpretat două melodii la vioară, apoi ne-a încântat cu vocea ei, acompaniindu-se la vioară. Interpretarea ei a fost strălucită și apreciată mult de public.

N-a apucat bine domnul Pascariu să ne anunțe cine va urma și-n scenă s-a dezlănțuit un uragan. În sunetele unui joc foarte săltăreț și iute, au

năvălit în scenă, inundând-o cu copii și cu o adevărată simfonie de culori, membrii ansamblului folcloric „Kozaciok“ din Bălcăuți, instruiți de prof. Petru Șoiman. Conducătorul lui a spus că

ansamblul este pentru prima dată pe scena rădăuțeană. Acum a venit cu grupa de vârstă mijlocie. Costumație policromă de-ți lua ochii, execuție de profesioniști de rămâneai cu gura căscată când îi vedeai jucând. Aceleași superbe aprecieri și pentru ansamblul folcloric „Cervona kalyna“ din Negostina, condus de prof. Ioan Chideșa. Felicitări pentru cei doi instructori și pentru elevii lor care păstrează și duc mai departe tradițiile etniei din care fac parte, cea ucraineană. Și, mai ales, pentru faptul că le fac cunoscute și altor etnici cu care viețuiesc.

De la Izvoarele Sucevei au venit să cânte două găgălici: Magdalena Macovei și Eli Papuc. „Este mai mare microfonul decât ele“ a constatat un mucalit de lângă mine.

Spectatorii le-au încurajat cu aplauze ritmate și prelungite. Erau îmbrăcate ca două zânișoare. Cum să nu exalți spectatorii când le cântă, printre altele: „E țara mea de basme/Cu murmur de izvoare/Nu-i alta mai frumoasă/ Și mai fermecătoare“.

Alexia Lucinschi, îmbrăcată cochec, ne-a încântat c-un cântec închinat copilăriei: „Flori mai minunate/Ne mângâie parfumate/Când ne jucăm“. Tot despre copilărie ne-a cântat și ne-a încântat fetița Tiperciuc c-un cântec popular. Ca să vedeți ce priză a avut la public. Micii spectatori, în special fetițele, au jucat la început în fața scenei, apoi au urcat pe scenă și-au continuat să joace. Și, după ce altă Tiperciuc, Ioana, i-a urmat, ele au continuat jocul. Nu contează că nu s-au sincronizat în mișcări. Tabloul oferit de ele a fost superb, iar Sbiera, o altă mică zână, ne-a cântat despre frumusețea copilăriei, pe care, a afirmat ea, și-o petrece într-o lume de poveste. Nu degeaba a cântat că „o lume întregă este copilăria“.

Organizația din Milișăuți a UUR, președinte doamna Brîndușa Peslar, s-a prezentat cu două

grupuri de copii care au prezentat două scenete foarte educative, dar și hazlii. S-a cunoscut aici și mâna măiastră a prof. Elena Mititel. Costumația adecvată rolurilor jucate de copii, exprimare clară a acestora, corectă și un foarte bun joc de scenă. Mai vreți ceva? Tot de aici, o elevă a prezentat două cântece, unul în limba ucraineană și unul în limba română. O voce foarte frumoasă, agreabilă, frazare corectă și, ce-i mai important, se cunoștea că este cizelată.

Organizația UUR din Vășcăuți s-a prezentat cu un grup vocal, membrii lui interpretând cântece în limba ucraineană și-n limba română. Mi-a plăcut foarte mult că, pe lângă faptul că exprimarea lor a fost curată, erau în costume de elevi. Au creat o atmosferă foarte plăcută.

Un alt moment deosebit l-a constituit apariția grupului vocal-instrumental al Organizației UUR din Izvoarele Sucevei, grup condus de preotul Ardelean. Acesta a transmis întâi un salut din partea huțulilor ucraineni. Elevii au interpretat cântece în limbile ucraineană și română, acompaniindu-se la mandoline. Costumul lor impecabil, interpretarea de excepție au fost aplaudate frenetic de spectatori. De fapt, cântecul „Kalinka“ a fost susținut de spectatori cu aplauze ritmate, iar finalul programului a fost răsplătit de spectatori cu urale. Părintele Ardelean a stat în lateralul scenei, n-a intervenit nici o secundă, veghindu-i pe copii c-un ochi ager de vultur. Dar ce să le reproșeze copiilor? Am avut fericirea să ascult acest grup vocal și la alte manifestări și de fiecare dată aprecierile la adresa lor sunt la superlativ. Se cunoaște mâna măiastră a părintelui Ardelean și modul în care-i instruieste pe acei copii foarte talentați.

Spectacolul, căci a fost un adevărat spectacol de înaltă ținută artistică, a fost încheiat de grupul cameral al CARP „Speranța“ din Rădăuți (președinte Ana Marcu), condus cu competență de venerabilul învățător Gheorghe Dascăl. Componentii grupului cameral au fost îmbrăcați în costume de gală, cinstind astfel și evenimentele sărbătorite. Au interpretat un cântec în limba ucraineană și trei în limba română. Au încheiat, apoteotic, cu cântecul „Câte țări sunt pe pământ“ reușind, prin interpretarea lui, să ridice spectatorii în picioare, care i-au aplaudat frenetic.

Toți interpreții individuali, precum și ansamblurile și grupurile vocale care au evoluat în spectacol au fost distinși de Uniunea Ucrainenilor din România, prin intermediul domnului Vasile Pascariu, cu diplome de excelență, dar și adresându-le invitația de a veni și la alte spectacole date sub egida Uniunii Ucrainenilor din România. Totul s-a încheiat la un restaurant din oraș, unde peste 200 de persoane, interpreți și spectatori, s-au delectat în fața unor produse culinare alese.

Text și foto prof. Gheorghe DOLINSKI

Festivalul Bujorilor, tradiții și continuitate

După mai multe momente de ezitare, datorate evoluției imprevizibile a condițiilor hidro-meteorologice, analizând și comparând prognozele meteo, am decis împreună cu membrii organizației din Fântâna Mare ca în dimineața zilei de 12 mai să desfășurăm mult așteptata acțiune culturală „Festivalul Bujorilor, tradiții și continuitate la ucraineni”, ediția a II-a.

Astfel, după un drum destul de anevoios, am reușit să ajungem în poiana situată deasupra satului Fântâna Mare, denumită și „Dealul Bujorilor”, într-un peisaj impresionant dominat de miresme de primăvară și cu un câmp de bujori deja înfloriți.

După ce ne-am acomodat cu împrejurimile și am prezentat câteva probleme legate de respectarea normelor elementare de comportament și eco-

instrumental „Lilia” din Fântâna Mare, coordonator profesor Virgil Sapca.

Conform programului stabilit, rând pe rând, au evoluat în fața publicului spectator numeros grupurile vocale, „Bila makovka” din Chilia Veche, coordonator Lisavencu Florea, grupul vocal „Dunai” din localitatea Pardina, coordonator Dumitru Danilencu, grupul vocal „Bila roja” din Letea, coordonator Maxim Ion, urmat de tinerii și vârstnicii de la ansamblul de cântece și dansuri ucrainene „Zadunaiska Sici”, coordonator Ștefana Cernencu și Paula Condrat din Tulcea, după care au urmat oaspeții sosiți după un drum lung din Republica Moldova, din satul Krasnoarmiiskoe, raionul Hâncești, coordonator Svetlana Ranețchi cu un program bine pus la punct în care publicului spectator a putut vedea câteva obiceiuri care încă se mai păstrează în satul lor.

Cântecele și dansurile prezentate publicului nu au făcut altceva decât să amplifice sentimentele de sărbătoare și satisfacție, generate de această manifestare importantă a comunității ucrainene din județul Tulcea.

După prezentarea programului artistic, încheiat cu o horă a prieteniei, care a durat ceva vreme, gospodinele din organizația locală Fântâna Mare, ne-au răsfățat cu un regal gastronomic pe măsură din car nu au lipsit preparatele locale binecunoscute în zonă și nu numai, supă de găină cu tăitei și friptură de miel la ceaun, urmate de o gamă variată de plăcinte și prăjituri pregătite cu drag.

Acțiunea a continuat cu muzică ucraineană completată cu strigături (ceastușky), care au amplificat în mod constant participarea tuturor la reușita manifestării noastre. Cred că ne-ar fi prins noaptea pe dealul Bujorilor dacă ploaia care ne-a amenințat ceva

vreme nu s-ar fi revărsat asupra noastră, reușind astfel să ne amintească faptul că este timpul să punem capăt manifestării, în ciuda regretelor tuturor participanților. Cu toate aceste regrete, am

avut bucuria unei acțiuni reușite dublate de eforturi multiple din partea gazdelor, organizația locală Fântâna Mare, mobilizată cum se cuvine de către președinta organizației, Ștefana Gheorghe, ajutată de Silvia Neagu, Sofia Cornei, Georgeta Neagu și Elena Nicolae, adică biroul organizației

locale Fântâna Mare, care merită toate felicitările pentru efortul depus și cu mulțumiri speciale din partea noastră și a tuturor participanților, bucătăreselor Maria Ciumacencu, Maria Cristu și Simion Aurica etc.

Această ediție a festivalului a evidențiat faptul că la Fântâna Mare, există rădăcini ucrainene autentice și că de noi, etnicii ucraineni, depinde dacă aceste rădăcini vor evolua și vor transmite în viitor frumoasele obiceiuri și tradiții ucrainene.

Sperăm ca la viitoarea ediție a acestui festival manifestarea să fie mai amplă, să participe cât mai mulți etnici ucraineni împreună cu copii pentru a asigura astfel păstrarea și transmiterea mai departe a acestor obiceiuri nord-dobrogene ale etnicilor ucraineni, trăitori pe aceste meleaguri binecuvântate de către Dumnezeu.

Dumitru CERNENCU,
președintele filialei Tulcea a UUR

logie, dar și descrierea prezenței etnicilor ucraineni pe aceste meleaguri, am deschis festivalul cu un ceremonial religios oficiat de preotul paroh Eduard Ștefan Grigoriu, de la biserica din localitatea Fântâna Mare, cu hramul „Înălțarea Domnului”.

Pentru că slujba a fost oficiată în limba română, în prezența întregii comunități, a fost rostită și rugăciunea „Tatăl nostru” și în limba ucraineană. Programul artistic a debutat cu grupul vocal-

Preșcolarii din Rona de Sus premiați la Festivalul județean de dans pentru preșcolari

Sâmbătă, 9 iunie 2018, în comuna Ocna Șugatag, județul Maramureș, s-a desfășurat Festivalul județean de dans pentru preșcolari, ediția a XV-a. La acest festival, au participat peste 300 de copii din Maramureș. Organizat de Inspectoratul Școlar Județean Maramureș și Ministerul Educației Naționale în parteneriat cu Primăria Ocna Șugatag, festivalul preșcolariilor s-a desfășurat, în acest an, sub egida Centenarului Marii Uniri.

La Festivalul județean de dans pentru preșcolari din Ocna Șugatag s-au prezentat două grupe: grupa mijlocie din Rona de Sus cu formația „dansatorii Ronei”, pregătiți de educatoarea Mihaela Boiciuc și grupa combinată din Coștiui (Rona de Sus), cu formația „Florile Coștiuiului”, pregătită

de educatoarea Liuba Rusnac, care anul acesta a obținut gradul didactic I. Amândouă grupele de preșcolari au câștigat Premiul I, grupa condusă de prof. Liuba Rusnac cu dans popular, iar cea condusă de prof. Mihaela Boiciuc cu dansul modern. Merită felicitări atât copiilor, cât și educatoarele pentru rezultate excepționale.

De asemenea, toate grupele de la Grădinița din Rona de Sus au sărbătorit Ziua Copilului, 1 Iunie, cu programe artistice deosebite, pregătite de educatoare și prezentate în fața părinților.

Le doresc tuturor copiilor vacanță binemerită, plăcută și cu multe bucurii!

Ileana DAN

Am reușit cu greu să-l găsesc pe campionul european la canotaj, deoarece vacanța acestuia a fost foarte scurtă, doar câteva zile.

Numele lui este Mugurel Semciuc, născut în satul Rogojești, comuna Mihăileni, județul Botoșani, din părinți gospodari harnici care au crescut și educat doi băieți frumoși, sănătoși, puternici. Unul este campion, celălalt lucrează în alt domeniu. Mugurel a trecut deja la tineret, dar eu voi relata despre toate performanțele obținute de el împreună cu echipa.

Olimpia Ivanciuc: Când ai știut că vei fi sportiv de performanță?

Mugurel Semciuc: Când eram în clasa a VI-a. Părinții mă puneau să fac unele treburi gospodărești, ca la țară, potrivite vârstei mele, însă eu simțeam că pot face treburi mai multe și mai grele. Mă simțeam puternic.

O.I.: Când ai aflat de canotaj și de la cine?

M.S.: Când aveam 12 ani, de la dl profesor de Educație fizică și sport, Victor Semciuc. Apoi au venit la Școala Generală din satul Mihăileni doi antrenori, respectiv, dna Iulia Bulie și dl Gheorghe Bulie, care m-au considerat bun pentru canotaj.

O.I.: Când ai luat primul contact cu acest sport și cum ți s-a părut?

M.S.: La 12 ani. Știți, e una să vezi la TV și alta în realitate. Dar mi-a plăcut și am obținut rezultate bune chiar de la început. În 2013, la Botoșani, la Campionatul național la ergometru am obținut Cupa României.

O.I.: Aș vrea, te rog, să-mi spui numele coechipierilor tăi.

M.S.: Bucuroș vă spun căci toți patru am muncit pentru performanțe. Deci, coechipierii mei sunt următorii: Bejan Sergiu, Tănase Andrei, Chioșeșu Alexandru.

O.I.: Tu ești cârmaci. Ești cel mai puternic, cel mai bun. Ai vorbit de Cupa României la Campionatul național de ergometru unde ați luat locul trei (bronz). Mai departe.

M.S.: Asta a fost în 2013. În 2014 la Campionatul național de fond am luat locul III la Botoșani, apoi la Timișoara, la fel, și din nou la Botoșani am luat locul II. Acest loc II m-a stimulat foarte mult și mi-am zis să muncesc mai mult și mai bine să nu mai coborâm, ci să urcăm. În

Campion european

2015, ne-am tot clasat pe locul II la Campionatele naționale de ergometru și de fond la Botoșani, iar la Iași locul II la FRC. Erau echipe mai bune și mă gândeam să ne antrenăm mai mult, dar la Snagov în 2016, la tineret ne-am clasat tot pe locul al II-lea. La fel în 2016, la un Concurs național individual de juniori, la Snagov, am fost pe locul III, iar la Campionatul național de juniori la Iași am luat locul III.

Mugurel Semciuc, primul din stânga

O.I.: Mugurel, locul III este foarte bun, ați fost pe podium mereu. Cred însă că în sine tu erai puțin dezamăgit. Ce te-a făcut să nu te lași, psihicul sau fizicul?

M.S.: Psihicul, pot spune că în primul rând, dar și fizicul aproape în același timp.

O.I.: În tot acest timp, nu v-ați clasat niciodată pe locul I?

M.S.: Păi, între aceste locuri II și III ne-am ambiționat antrenându-ne de zor și ne-am clasat și pe locurile I. În 2014, la Călărași, la Campionatul național de juniori am ocupat locul I. Apoi la Cupa României ergometru juniori la Botoșani, în anul 2014, din nou locul I. Tot la Botoșani, în 2016, Cupa României juniori pe echipe, locul I.

Tot atunci am obținut și Cupa aniversară 25 de ani de canotaj românesc. În 12 aprilie 2016, la Cupa națională de fond juniori, la Timișoara, am ocupat locul I. La Iași, în iulie 2016, la Campionatul național de juniori am luat locul I, la Campionatul național de ergometru juniori la Botoșani, în martie 2016, locul I; la Snagov în 2016, la Campionatul național seniori-tineret locul I. În anul 2017, în aprilie, am ocupat locul I la Campionatul național de fond tineret, la Timișoara și la Campionatul național de ergometru la Târgu Mureș tot locul I.

O.I.: Am aflat că ați participat la competiții și în alte țări.

M.S.: Așa este. În anul 2016, în Lituania, am obținut medalia de bronz, la Campionatul european. Tot la Campionatul european, în Cehia, ne-am clasat pe locul II, obținând medalia de argint în anul 2015. La Balcaniada de la Iași, în 2015, am obținut medalia de aur, iar la Campionatul european din Polonia, în 2017, tot medalia de aur.

O.I.: Cât din timpul vostru alocați antrenamentelor?

M.S.: Trei-patru ore pe zi. Îmi place ceea ce fac. În plus, mai facem sporturi care ne fortifică pentru canotaj. Este vorba de înot și alergare.

O.I.: Știu că în sport se oferă sportivilor merituosi diplome în afară de cele din concursuri și competiții. Tu ai primit vre-o diplomă din acestea?

M.S.: Da, am primit Diplomă pentru rezultate foarte bune în activități sportive, Diplomă de excelență pentru merite deosebite în activități sportive, Diplomă specială pentru merite în sport. În anul 2017, mi s-a acordat o medalie la Gala canotajului românesc.

O.I.: Ce veți face în continuare tu și coechipierii tăi?

M.S.: Și echipa, și eu nu vom renunța la antrenamente, vom munci mai mult și mai bine deoarece, ca tot sportivul, tindem spre Jocurile Olimpice de vară din anul 2020 care vor avea loc în Japonia, la Tokyo.

O.I.: Doamne ajută! Vă doresc succese mari și-ți mulțumesc pentru timpul acordat!

Olimpia IVANCIUC

La Colegiul Tehnic „Lațcu Vodă” din Siret a sunat ultimul clopoțel

Absolvenții claselor a XII-a, promoția 2018, ai Colegiului Tehnic „Lațcu Vodă” din orașul Siret au fost sărbătoriți, premiați și aplaudați în cadrul unui eveniment dedicat special lor. Acest eveniment a fost organizat de conducerea Colegiului și de profesorii diriginți Mirela Bologa, Antoneta Crainiciuc, Dumitru Puiuleț, Mircea Șuțu, Maria Melniciuc, Anuța Ciobotar, Oana Diaconescu și Greti Năstase. Evenimentul s-a desfășurat în ziua de 24 mai 2018 la baza sportivă a Colegiului, frumos amenajată unde au participat elevi ai claselor V-XI, profesori, părinți, invitați, iar din partea Primăriei orașului Siret economistul Adrian Popoiu, primarul orașului, și Cristian Mocrei, viceprimar. Din partea Poliției orașului, Sorin Lăzărescu.

Absolvenții Colegiului siretean, promoția 2014-2018, prin grija și îndrumarea diriginților, s-au prezentat la această manifestare sărbătorească îmbrăcați în frumoase robe și togi, iar marșul lor spre baza sportivă s-a desfășurat pe fondul melodiei „În rândul patru, banca de la geam”. Festivitatea a fost deschisă de prof. O. Diaconescu care a dat cuvântul directorului adjunct al Colegiului Tehnic „Lațcu Vodă” din Siret, dlui ing. prof. Antonio Musteață, care în cuvântul său a spus: „Dle Primar, dle Viceprimar, stimați invitați, stimate cadre didactice, dragi elevi, dragi absolvenți! Ne aflăm în fața unui moment deosebit în care o nouă promoție de absolvenți serbează, în acest cadru festiv, absolvirea studiilor liceale. Este un moment încărcat de emoții, atât din partea absolvenților, cât și din partea cadrelor didactice, a tuturor invitaților, în mod deosebit a părinților, precum și a prietenilor și colegilor care participă la acest frumos eveniment. Este momentul în care absolvenții promoției 2018 închid poarta liceului și deschid drumul către viață. Dragi absolvenți, vă leagă amintiri frumoase ale unor momente care vor rămâne unice în viața voastră. V-au adus împreună entuziasmul tinereții și dorința de a învăța pentru devenirea voastră. V-ați format frumos și iată-vă astăzi absolvenți. Suntem mândri de voi!

Să aveți încredere în voi și să fiți convinși că ceea ce ați realizat până în acest moment înseamnă enorm de mult și acest fapt trebuie să vă dea încredere deplină în puterile voastre. Ați învățat de la profesorii voștri atât de multe lucruri și acum știți încă unul, esențial pentru reușita în profesie, dar și în viață: faptul că numai învățând și

muncind în continuare vă puteți asigura desăvârșirea și succesul. Luați cu voi tot ce ați învățat bun în acești ani de liceu. Mulțumesc întregului personal al școlii pentru eforturile depuse, pentru munca într-o veritabilă și performantă echipă. Mulțumesc autorităților locale, reprezentate de Primărie și de Consiliul Local, respectiv, de Poli-

copiii dumneavoastră, că ați fost oricând gata să vă sacrificați pentru a le asigura bunăstarea și condițiile necesare studiilor, că ați suferit alături de ei la momentele dificile și că i-ați susținut în devenirea lor profesională, umană și intelectuală. Astăzi, vă puteți bucura din plin de reușita lor, de faptul că eforturile depuse de ei le recompensează pe ale dumneavoastră. În încheiere, dragi absolvenți, vă cer să vă respectați pe dumneavoastră, ca oameni, și atunci sigur o să procedați la fel și cu cei de alături. Să fiți călăuziți în viață de cele trei valori absolute, fundamentale: Adevărul, Binele și Frumosul! Vă doresc mult, mult succes în viață, să vă bucurați din plin de aceste clipe frumoase, alături de cei dragi și să rămâneți mereu alături de ei”.

Adresându-se absolvenților, primarul orașului Siret, Adrian Popoiu a spus: „Dragi absolvenți, în calitate de primar al acestui oraș, părinte și fost absolvent al acestui Colegiu, vă doresc, în primul rând, multă sănătate, mult noroc în viață, succes la examenul de bacalaureat și la examenele de admitere în învățământul superior”.

Din partea prof. diriginți a luat cuvântul prof. Mirela Bologa care a spus: „Dragii mei, este un moment special din viața voastră, este un moment când se vorbește, dar nu e un moment pentru a spune tot. Toate își au vremea lor și fiecare lucru își are cursul lui, se zice că timpul trece, dar timpul nu trece niciodată, viața e ca o ploaie de sentimente, niciodată nu poți ști care picătură îți va atinge sufletul. Cei 4 ani de liceu vor rămâne veșnic în sufletele voastre, așa putea să-i definesc prin cuvintele: colegi, profesori, prieteni, prostioare...”

Și nu uitați: limpede nu vezi decât cu inima, miezul lucrurilor nu poate fi văzut cu ochii. Stimați absolvenți, eu vă doresc drum bun în viață”.

Din partea absolvenților a luat cuvântul Maria Ștubianu care a mulțumit conducerii Colegiului, diriginților și profesorilor „pentru munca lor neobosită depusă la catedră în cei 4 ani pentru ca noi să acumulăm cât mai multe cunoștințe și priceperi necesare pentru viitorul nostru”. Acest eveniment a continuat cu înmânarea diplomelor de absolvire. Festivitatea s-a încheiat cu predarea „cheii succesului elevilor claselor a XI-a.

ing. prof. Jeaneta MAIDANIUC

Revedere după 40 de ani

Sâmbătă, 9 iunie 2018, a avut loc, la Colegiul Tehnic „Lațcu Vodă” din Siret, o emoționantă întâlnire a absolvenților primei promoții a Liceului Industrial din Siret – profil auto, promoția 1978. Organizatorii acestei întâlniri au fost Cornel Olar, Viorel Ciobotar și Rodica Mihăilescu (Olar).

La ora 11:30, absolvenții promoției 1978 au intrat în clasa în care, în trecut, au învățat ca elevi, pentru ora amintirilor. La începutul acestei ore, doamna prof. Gușetu Silvia, fosta dirigintă a clasei a XII-a A a propus celor prezenți păstrarea unui minut de reculegere pentru cei plecați în veșnicie dintre profesori și foști elevi.

Absolvenții clasei a XII-A au fost: Andriciuc Angela, Andriciuc Otilia, Babiș Agnezia, Babiș Daniela, Bărbuță Radu (decedat), Bizubac Teofilia, Cantoreanu Haralambie, Cazacu Camelia, Ciobotaru Viorel, Costiuc Maria, Cozariuc Cornelia, Cureliuc Vasile, Donțu Viorica, Golan Angela, Gavriuleț Cornel, Haiura Doru, Haucă Ana, Hobler Erica, Huțanu Mari-

cica (decedată), Maidaniuc Maria, Moroșan Niculina, Minton Jan, Olariu Corneliu, Olaru Oltea, Precob Haralambie, Răileanu Vasile, Rotar Violeta, Screnc Dumitru, Slubceacovschi Liliana, Ungureanu Maria, Vacareanu Elena, Voloșciuc Liviu, Vagner Erica, Zebreniuc Dorel, Zebreniuc Dumitru.

Clasa a XII-B: Abordence Marinica, Bănescu Mariana, Basarab Luminița, Bilețchi Victor, Breabăn Ovidiu, Cantoreanu Natalia, Crăciun Ioan (decedat), Creșca Mihai, Cuciureanu Valeria, Dinculescu Lucian, Hrițcu Silvia, Huțanu Tiberiu, Huțuleac Aurelia, Iuriciuc Artemizia,

Marianciuc Carmen, Marianciuc Rodica, Mihăilescu Rodica, Moldovan Ana (decedată), Nanovschi Cornelia, Negru Maria, Popescu Elena, Petrescu Gheorghe, Velniciuc Doru și Zebreniuc Rodica. Diriginta clasei a XII-a B a fost doamna prof. Prisecan Elena.

Profesorii promoției 1978 au fost: Huțuleac Mihai, directorul Liceului Industrial Siret, Sacaliuc Eusebie (decedat) dir. adjunct, Barbu Emil, Adomnicăi Ioan, Adomnicăi Valentina, Ianoș Alin, Stan Ion, Crețu Florin, Maidaniuc Nicolai, Castan Vasile (decedat), Ciobăcă Octavian, Gușetu Silvia, diriginta clasei a XII-a A, Vitovschi Erica (decedată), Serdenciuc Maria, Prisacan Elena, diriginta clasei a XII-a B.

Au răspuns prezent la această întâlnire un număr de 18 foști absolvenți ai promoției 1978, iar restul n-au confirmat participarea la invitația organizatorilor.

Toți cei care au luat cuvântul au reamintit diverse secvențe din viața lor de elev sau din cea extrașcolară. Au mulțumit corpului profesoral pentru munca lor neobosită la catedră pentru pregătirea lui.

Partea a doua a întâlnirii s-a desfășurat la restaurantul „Casa mare” din Siret, unde s-a ciocnit câte o cupă de șampanie.

Nicolai MAIDANIUC

CINSTIREA VETERANILOR DE RĂZBOI LA POIENILE DE SUB MUNTE

Conform calendarului acțiunilor culturale ale Uniunii Ucrainenilor din România, în fiecare an, la începutul lunii mai are loc în comuna Poienile de sub Munte, una dintre cele mai mari comune din țară atât ca suprafață, cât și ca număr de locuitori (peste 10.000) și, desigur, cea mai mare localitate din județ cu populație majoritară de etnie ucraineană, acțiunea „Cinstirea veteranilor de război“.

Și în acest an, duminică 6 mai 2018, UUR în colaborare cu Primăria și cu Consiliul Local Poienile de sub Munte au organizat această acțiune importantă. Organizatorii au invitat formatele artistice și conducerea organizațiilor locale UUR din toate localitățile cu populație majoritar ucraineană din județul nostru, onorându-ne invitația participanții din Repedeș, Ruscova, Valea Vișeuului, Rona de Sus, Crăciunești, Bocicoiul Mare, Lunca la Tisa, Remeți, Sighet și Baia Mare, care au fost primiți la frumosul sediu UUR din Poienile de sub Munte și la Primărie.

De la Primărie, unde musafirii au fost primiți cu pâine și sare, toată lumea s-a deplasat la monumentul ridicat în cinstea eroilor în centrul comunei în frunte cu preoți, procesiunea credincioșilor cu icoane și prapori, copiii îmbrăcați în costume naționale, ducând coroanele care urmau să fie depuse la monument, conducerea UUR, reprezentanți ai Primăriei și ai Consiliului Local, reprezentanți ai comunelor ucrainene, și grupurile artistice s-au deplasat la Monumentul Eroilor. După intonarea imnurilor Uniunii Europene, României și Ucrainei a urmat un scurt parastas în memoria celor căzuți în al Doilea Război Mondial și a veteranilor decedați, săvârșit de preoții din comună și cântăreții bisericesti cu mult har, pioșenie, smerenie, evlavie și sobrietate. A urmat solemnitatea depunerii de coroane la Monumentul Eroilor care și-au vărsat sângele în lupta împotriva cotropitorilor germani, au depus coroane în ordine: Primăria și Consiliul Local Poienile de sub Munte, Uniunea Ucrainenilor din România, UUR – filiala Maramureș, UUR – Organizația locală Poienile de sub Munte și UUR – Organizația locală Baia Mare.

Solemnitatea depunerii de coroane, parastasul, intonarea imnurilor a fost condusă de dl Petrețchi Miroslav, președintele UUR – filiala Maramureș, care în final a mulțumit tuturor invitându-i în sala Căminului Cultural unde a urmat programul artistic dedicat acestui eveniment. Sala de spectacole de la Căminul Cultural renovată și foarte frumoasă a fost arhiplină, mulți spectatori fiind nevoiți să urmărească programul artistic în picioare, dar credem că a meritat.

Programul a fost deschis de dl Chifa Ștefan, președintele Organizației locale – UUR Poienile de sub Munte care l-a invitat pe scenă pe dl viceprimar Chimșac Ștefan, dl președinte al UUR – filiala Maramureș, Petrețchi Miroslav, dl Buciuta Ștefan, președinte de onoare al UUR și fiu al satului, dl profesor Songott Bella, fost primar al comunei și mulți ani director coordonator al școlilor din Poienile de sub Munte și pe dl Pasenciuc Vasile, prim-vicepreședinte al UUR.

La invitația dlui Chifa, au spus câteva cuvinte dl viceprimar Chimșac Ștefan, reprezentantul Primăriei și al Consiliului Local care a subliniat importanța acestei acțiuni, mulțumind UUR pentru buna colaborare și tuturor pentru prezență urându-le un bun venit la Poieni. Dl Vasile Pasenciuc, prim-vicepreședinte UUR, a transmis mesajul dlui președinte UUR, Petrețchi Nicolae Miroslav, deputat în Parlamentul României, care din motive obiective și din cauza programului

foarte încărcat, cu regret, nu a putut fi prezent la această acțiune, transmițând un gând bun tuturor participanților, stimă și considerație pentru toți locuitorii comunei și pentru conducerea Primăriei. Dl Pasenciuc a mai menționat că toți cei care doresc și au anumite probleme, conducerea Primăriei, toți cetățenii se pot adresa dlui deputat, asigurându-i de tot sprijinul domniei sale în rezolvarea lor operativă și legală, având în vedere caracterul, capacitatea, posibilitățile și dorința de a face bine pentru toți ucrainenii pe care-i reprezintă cu cinste și demnitate.

Dl Buciuta Ștefan, fiu al satului și președintele de onoare al UUR a mulțumit pentru invitație, s-a referit la importanța evenimentului, urând tuturor multă sănătate și toate cele bune. Foarte elocvent și la obiect a fost cuvântul dlui profesor Songott Bella, care s-a referit strict la importanța evenimentului cu mult profesionalism spunând următoarele: „În fiecare an, în luna mai, îi sărbătorim pe eroii căzuți pe câmpurile de bătălie și pe veteranii de război care au luptat în al Doilea Război Mondial pentru pace și libertate. Din localitățile ucrainene ale județului Maramureș: Poienile de sub Munte, Repedeș, Ruscova, Bistra, Rona de Sus, Bocicoiul Mare, Remeți, Crăciunești, Lunca la Tisa, Crasna și Valea Vișeuului, în toamna anului 1944 s-au înrolat în armata sovietică, ca voluntari, un număr mare de tineri care și-au adus contribuția la obținerea victoriei de la 9 mai 1945 – capitularea necondiționată a Germaniei fasciste. Referindu-ne la comuna Poienile de sub Munte, precizăm că de aici s-au înrolat ca voluntari 280 de tineri, majoritatea cu vârsta cuprinsă între 18 și 20 de ani. Dintre

aceștia s-au reîntors de pe front 185 din care mulți erau răniți și unii au rămas invalizi, iar 95 au căzut eroic pe câmpurile de luptă unde își dorm somnul de veci. Voluntarii au luptat cu vitejie în marile bătălii de pe teritoriile Ungariei și Cehoslovaciei împotriva armatelor dușmane.

În cinstea celor peste 120 de eroi din comunele Poienile de sub Munte și Repedeș, în centrul comunei Poienile de sub Munte s-a înălțat un monument pe a cărui placă comemorativă este scris următorul text: „Slavă veșnică eroilor care și-au vărsat sângele în lupta împotriva cotropitorilor germani. În memoria voluntarilor din Poienile de sub Munte și Repedeș care s-au înrolat în rândurile Armatei Roșii și și-au dat viața în luptele împotriva fașciștilor în anii 1944-1945“.

Se cuvine ca mereu să ne aducem aminte cu recunoștință și să-i cinstim pe cei care s-au jertfit pentru patrie și pentru binele omenirii.

Dl Petrețchi Miroslav, președintele UUR filiala Maramureș, principalul organizator al acțiunii, alături de Primăria și Organizația locală Poieni a UUR a mulțumit tuturor celor implicați în organizarea și desfășurarea acțiunii urând tuturor participanților multă sănătate, fericire, toate cele bune și succes formațiilor artistice. Dl Chifa Ștefan a mulțumit tuturor aceluia care au răspuns invitației de a participa la această acțiune, mențio-

nând că în sală sunt prezenți reprezentanții și președinții organizațiilor locale ale UUR din Maramureș: Repedeș – Ivan Recalo; Ruscova – Pinteș Maricec; Rona de Sus – Elek Opreșan; Valea Vișeuului – Ledia Spivaliuc; Bocicoiul Mare – Ivan Greceniuc; Lunca la Tisa – Anna Sambor; Sighetu Marmăției – Mihai Lauriuc; Remeți – Vasile Pasenciuc; Baia Mare – Ștefan Buciuta.

A urmat programul artistic mult așteptat de numeroșii spectatori prezenți în sală. Au deschis programul gazdele, grupul artistic de bărbați din Poienile de sub Munte „Holos polonyny“, condus de dl Mihai Macioca și acompaniat la orgă de dl Ivan Stețca care a delectat publicul spectator cu repertoriul foarte bine ales, interpretând cântece cu tematică patriotică de luptă și vitejie, adecvate momentului, printre care un potpuriu de cântece vechi de război ucrainene și „Treceți batalioane române Carpații“ îndelung aplaudate de spectatori. A urmat corul UUR – filiala Maramureș, având în componență membrii corului „Vocile Ronei“, întărit de viroșii bărbați din grupul din Poienile de sub Munte condus cu profesionalism și dăruire de dna Geta Petrețchi. A urmat formația de dansuri „Sokoly“ din Rona de Sus, coregraf dna profesor Geta Petrețchi cu un „hopak“ interpretat de tinerii dansatori îmbrăcați în frumoase costume naționale. În continuare, au interpretat cântece adecvate acțiunii formațiile „Veselka“ din Lunca la Tisa, „Rusceanka“ din Ruscova, „Hutulskyi plai“ din Valea Vișeuului, „Barvinok“ din „Strumok“ din Bocicoiul Mare și grupul artistic din Repedeș. Merită amintită interpretarea la acordeon a unor melodii populare ucrainene a domnului Grijac, cu multă măiestrie, sensibilitate și profesionalism. O importantă contribuție la buna desfășurare a acțiunii au avut-o și membrii formației „Cervona kalyna“, acompaniind formațiile artistice și asigurând sonorizarea atât în sala de spectacole, cât și la monument. Toate formațiile artistice s-au pregătit foarte bine, au ales bine repertoriul interpretând cântece patriotice de luptă și de vitejie, de dor și de jale adecvate momentului.

La terminarea programului artistic toată lumea, invitații și gazdele, au fost poțitiți la o masă festivă unde într-o atmosferă de sărbătoare a continuat spectacolul. Nu este ușor să organizezi o acțiune de asemenea importantă și amplă, dar cred că organizatorii au făcut în așa fel ca totul să iasă bine, fapt pentru care merită mulțumirile tuturor participanților.

*prof. Vasile PASENCIUC,
prim-vicepreședinte al UUR*

Pogorârea Duhului Sfânt - început de istorie

După Cina cea de Taină și înainte de prinderea, judecarea și răstignirea Sa, Mântuitorul își ia rămas bun de la ucenicii Săi, făgăduindu-le trimiterea Mângâietorului, a Duhului Sfânt (Ioan, cap. 14-16). Cu siguranță că aceștia nu aveau cum să înțeleagă prea bine la ce se referea El. Abia după Înviere, după ce Mântuitorul „le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile“ (Luca 24, 45), timp de patruzeci de zile, primind de la El învățătura „despre Împărăția lui Dumnezeu“ (Faptele Apostolilor 1,3), învățătură pe care n-ar fi înțeles-o înainte de Jertfă și Înviere, Sfinții Apostoli aveau să înțeleagă rostul Duhului Sfânt în viața Bisericii. De aceea, după Înălțare, cu toate că se despărțiseră de Învățătorul lor, ei „s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare“ (Luca 24, 52), fiind conștienți de sublimitatea misiunii lor.

Vreme de zece zile au așteptat împlinirea făgăduinței de a primi pe Duhul Sfânt, timp în care, pe lângă stăruința în rugăciune, au socotit de cuviință să completeze locul rămas liber în urma sinuciderii lui Iuda, în persoana lui Matia.

Într-a zecea zi de dimineață, în chip minunat, Duhul Sfânt se coboară peste ei în chip de limbi ca de foc și ei toți „s-au umplut de Duhul Sfânt“ (Faptele Apostolilor 2, 4).

Prima consecință a acestei minuni a fost posibilitatea ca Sfinții Apostoli să vorbească în diferite limbi străine. Reacția celor prezenți în Ierusalim nu a fost unitară. Pe de-o parte, iudeii pelerini veniți din diferite părți ale Imperiului Roman rămân extrem de mirați, auzindu-i pe acești oameni simpli vorbind în limbile provinciilor natale: „Iată, nu sunt aceștia care vorbesc toți galileieni? Și cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut? Parți și mezi și elamiți și cei din Mesopotamia... crețani și arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre“.

O altă reacție venea din partea iudeilor băștinași, care nu cunoșteau diversele limbi străine în care vorbeau cei doisprezece și îi batjocoreau pe

aceștia, insinuând că sunt beți. De aceea, Sfântul Apostol Petru li se adresează locuitorilor din Ierusalim, făcând observația că nu poate fi vorba de beție, fiind doar ora nouă și că vorbirea în diverse limbi străine este efect al lucrării Duhului Sfânt, împlinindu-se astfel o prorocie a Vechiului Testament (Ioil 3, 1).

Această posibilitate a Sfinților Apostoli de a vorbi în limbi pe care nu le învățaseră niciodată era necesară pentru ca propovăduirea Evangheliei să nu se restrângă doar la teritoriul iudaic, ci să

poată fi accesibilă întregii lumi, după cuvântul Mântuitorului înainte de despărțire: „mergând, învățați toate neamurile“ (Matei 28, 19). Așa se explică faptul că în doar câteva decenii creștinismul prinsese rădăcini până în India – în Răsărit, Peninsula Iberică – în Apus, părțile Rinului – în Nord și Etiopia – în Sud (desigur nu doar cunoașterea limbilor respective a contribuit la acest succes deosebit).

A doua consecință a Pogorârii Duhului Sfânt a fost consacarea Sfinților Apostoli ca sacerdoți ai Bisericii. Practic, ei au primit hirotonirea (sfințirea) Duhului Sfânt, putând de acum să continue în lume întreita activitate a Mântuitorului: didactică, liturgică și pastorală. Dacă prima consecință (vorbirea în limbi străine) avea să fie prezentă doar în perioada apostolică (pentru că doar atunci era necesară), a doua consecință, a sfințirii Apostolilor, avea să dăinuie și va dăinui până la sfârșitul veacurilor prin urmașii lor, după cuvântul Mântuitorului: „Iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului“ (Matei 28, 20).

Dacă Mântuitorul a înființat Biserica Sa în mod tainic prin opera răscumpărătoare (pătimire, moarte și înviere), aceasta, Biserica, apare în istorie la Pogorârea Duhului Sfânt, când se săvârșesc de către Sfinții Apostoli primele acte sacramentale: Botezul și Sfânta Liturghie. Ei aveau și până acum pregătirea necesară și mandatul din partea Mântuitorului, dar nu aveau puterea harică a Duhului Sfânt. Această putere primită prin Duhul Sfânt au transmis-o Bisericii prin urmașii lor și ea se păstrează până în zilele noastre. De aceea, mărturisim în Simbolul de credință apartenența la cea care este „una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserica“.

Praznicul Rusaliilor este de aceea atât de important pentru noi cei de astăzi, pentru că ne pune nu numai într-o legătură istorică, ci și într-una sacramentală cu lucrarea Duhului Sfânt prin Sfinții Apostoli până la sfârșitul veacului.

Pr. dr. Dumitru COLOTELO
Parohia Ortodoxă Ucraineană București

Un nou lăcaș de închinăciune

Trăim o epocă în care există cel mai mare număr de credincioși cu preocupări reale pentru viața duhovnicească. Asistăm la cea mai mare densitate de evenimente cu încărcătură religioasă. Biserica este cel mai mare și mai puternic sprijin trupesc și sufletesc al românilor, este cea mai importantă instituție care prestează servicii sociale, este actorul nonguvernamental numărul unu în ajutorarea românilor aflați în nevoi: copii și bătrâni, săraci ori bolnavi, femei sau bărbați. Iar duhovnicul este prețuit și iubit pentru darul de a fi de folos celor pe care îi slujește, pentru că darul acestuia nu este un motiv de mândrie, ci prilej de omenie. Suntem țara în care credința e neclintită și, în care, după Rusia, există cele mai multe mănăstiri, cei mai mulți monahi. În viața oricărui om se produce, mai devreme sau mai târziu, un salt al credinței, în fiecare există dorul după Dumnezeu, chiar dacă nu și-l manifestă, în ciuda timpurilor de tranziție prelungite.

Despre un astfel de om al credinței, al dorului după Dumnezeu voi vorbi în continuare. Este vorba de Chiraș Elena, simbol al tuturor huțulilor din comuna Brodina, Km 15. Elena a moștenit o gospodărie cu destul de mult teren. Este văduvă, iar unicul copil al ei este plecat în Banat cu serviciul. Se descurcă singură. Este rezistentă, credincioasă, harnică, mândră de gospodăria ei pentru care muncește până la epuizare. Nu numai Elena Chiraș, ci toată comunitatea huțulă țin toate posturile anului, se spovedesc, se împărtășesc, merg la biserică, unde își limpezesc gândurile, se liniștesc, se simt bine și chiar găsesc soluții la ce-i frământă. Toate grijile și durerile dispar în timpul

Sfintei Liturghii ca prin miracol și simți deodată că iubești pe toată lumea. Primenind speranțele, Chiraș Elena a trecut și la fapte, căci oricâte gânduri și vorbe frumoase am avea, ele își pierd valoarea fără fapte care să le confirme.

Așa că ea a trecut la fapte: în apropierea gospodăriei sale a construit o capelă cu tot ce-i necesar și sâmbătă, 2 iunie, de ziua Sf. Mare Mc Ioan cel Nou de la Suceava preoții Stoica Vasile din Brodina-Sadău și Voloșciuc Mihai din Rădăuți au săvârșit slujba de sfințire a acestui lăcaș. La slujba de sfințire a participat un număr destul de mare de enoriași, printre care ar fi demn de pomenit numele lor: Iaschiu Vladimir, Moisa Silvia, Hudema Pavel, Hudema Petru, Țega Ioan, Loba Nicolae, Ihnatiuc Filaret, Ihnatiuc Ștefan, Tărăță Gheorghe, Țega Elena, Tărăță Natalia, Hacman Viorica, Vereha Elisabeta, Ihnatiuc Parasca, Lagoș Paraschiva, Gheorghii Mihai și Artemizia, Brumă Jan cu familia. Slujba de sfințire era asemănătoare celei din biserică. Enoriașii au dat pomelnice, au împărțit pomeni pentru cei săvârșiți din lumea aceasta. Din cuvântarea preotului Voloșciuc s-a desprins faptul că e mai mare bucuria de a da decât de a lua; învățătura cum să răspunzi urii cu iubire, răului cu binele, urâtului cu frumosul. De la acești părinți ai bisericii am învățat să nu vorbim cu gânduri rele, să le ignorăm, să nu le facem loc în inimile noastre. Ei au mai spus că nimeni nu este obligat să te iubească, dar tu ești obligat să dai dragoste. Dacă vom pricepe asta, suntem salvați. Ne păstrăm mereu senini, în stare de a vorbi cu Dumnezeu și de a împlini poruncile lui Dumnezeu. Ești bun, blând, permanent bucuros, fără temeri, simțind o ușurare, o eliberare și o bucurie interioară teribilă. Cu toții ne-am simțit atât de bine, încât nu ne venea să plecăm din acel loc. În numele tuturor celor prezenți aducem mulțumiri pentru acest gest creștinesc.

Artemizia GHEORGHII

S-a stins din viață un mare scriitor, Ivan Draci

La 19 iunie 2018, după o grea suferință, a încetat din viață renumitul scriitor, Erou al Ucrainei, Ivan Draci. S-a născut la 17 octombrie 1936 în regiunea Kiev. A studiat la Facul-

tatea de Filologie a Universității „Taras Șevcenko“ din Kiev, pe care a fost obligat s-o întrerupă din cauza convingerilor sale politice; a terminat-o mai târziu la fără frecvență. A debutat, ca poet, în „Gazeta literară“ kieveană. În total, a publicat un număr mare de culegeri de poezii, poeme, balade, scenarii cinematografice etc. Pentru culegerea de poezii „Rădăcina și coroana“ a fost distins, în 1976, cu Premiul de Stat „Taras Șevcenko“ al RSS Ucrainene.

Ivan Draci a fost președinte al Mișcării Populare din Ucraina, deputat al Radei Supreme a Ucrainei, președinte al Asociației „Ucraina-Lumea“ cu care Uniunea Ucrainenilor din România a desfășurat proiecte comune.

Prin plecarea lui Ivan Draci din această lume, cultura ucraineană a rămas mai săracă, iar ucrainenii din România au pierdut un mare prieten.

Dumnezeu să îl odihnească în pace!

Ion ROBCIUC

Silvestr Iaricevski: cântărețul iubirii universale, al „europenizării și occidentalizării” literaturii ucrainene

(Dedicat cu prilejul centenarului de la moartea scriitorului)

Silvestr Iaricevski (n. 16 ianuarie 1871 – d. 30 martie 1918), scriitor, pedagog, mare om de cultură și artist rafinat al literaturii ucrainene, în ultimii săi ani de viață (1909-1918), a trăit în orașul Siret, lăsându-ne nu numai o moștenire literară deosebit de importantă, ci și o familie de intelectuali de elită ai orașului – profesorii Iaricevski și Pânzariu – care, de atunci și până azi, au dus ștafeta tatălui, socrului și bunicului lor, slujind cu credință învățământul, cultura sireteană și oamenii orașului istoric; în mijlocul locuitorilor orașului Siret scriitorul și-a găsit de timpuriu sfârșitul, în săptămâna luminată a Paștelui.

Ucrainean din Rohatyn, dar și fiu adoptiv al Siretului, un european adevărat prin cultură și comportament civic, Silvestr Iaricevski se înscrie, prin caracterul său polivalent, în rândul celor mai mari personalități ale orașului, ca profesor și primar al acestuia, dar mai ales ca scriitor-promotor al ucrainismului prin „Dialoguri rusine” în Bucovina, desfășurate prin întâlniri cu cititorii și animatorii culturii ucrainene în fruntea căreia el a adus o contribuție însemnată de înnoire a literaturii ucrainene, cu aerul modernismului occidental în câmpul acesteia, asemenea unor personalități prooccidentale din Ucraina, precum Oleksandr Oles, Mykola Voronyi, P. Karmanskyi etc., care încercau să racordeze literatura ucraineană pe calea „europenizării și occidentalizării” la începutul sec. al XX-lea; fapt amintit de Magdalena Laszlo-Kuțiuik, ceea ce începuse Olha Kobyleanska prin creația sa timpurie în limba germană și ucraineană la finele secolului al XIX-lea.

Scriitorul Silvestr Iaricevski a abordat toate genurile literare - poezie, proză și teatru -, a cultivat specii literare diferite, preferând cântecul liric, sonetul, balada și poemele în proză. Chiar dacă a scris și teatru în versuri, Silvestr Iaricevski rămâne întâi de toate un poet, un poet al patriotismului asumat, asemenea lui George Coșbuc sau Octavian Goga în literatura română. Ca poet din „Școala lui Ivan Franko”, a fost un patriot devotat țării-mamă, Ucraina, un militant consecvent pentru libertate, unitate și independență, dar și un poet al frăției și iubirii universale asemenea lui Șevcenko. În opera sa, realitatea trăită e receptată în tot ce avea ea mai grav, după cum mărturisea însuși poetul: „Am fost poet din mila Domnului și cântecele-am cântat./ Dar nu de primăvară, vesele, ci numai de oftat” (vezi poezia *Liricul*, 1901, vol. I, Silvestr Iaricevski, *Opere*, Editura Kriterion, București 1977, pag. 81). Și-a înscris poezia, aproape integral, pe fâgașul unui ideal unic – al luptei pentru libertate și dreptate, pentru o viață mai bună pe pământ, pentru o Ucraină liberă, puternică și independentă –, fiind convins că jertfa lui Isus nu a fost zadarnică: „Eu duc lumii noua lege a iubirii./ Eu singur din iubirea lumii răstignit am fost./ Iubirea-n inimi eu le-am implantat/

Ea ne sfarmă pieptul de dor,/ Căci zeii au crescut-o-n sinea lor/ Iar ce creează Domnul – e nemuritor” (Idem, *Hristos în Olimp*, pag. 167).

La Silvestr Iaricevski se întâlnesc două concepții opuse despre viață: cea mesianică și cea a luptei pentru libertate, iar soluția oferită de poet e de natură romantică - cea a mesianismului (vezi M. Laszlo-Kuțiuik, Prefață, Silvestr Iaricevski, *Opere*, vol. I, pag. 15). Precizăm că interpretarea lui Silvestr Iaricevski ca adept al mesianismului romantic nu trebuie privită neapărat ca o limită, imputându-i-se lipsa unei viziuni revoluționare clare în transformarea societății, ca la I. Franko (acesta avea cea mai mare încredere în forța iluminismului, de propagare a culturii în mase și în progres bazat pe muncă și unitate umană), deși aceasta nu e singura cale justă ce trebuie urmată în viață, în defavoarea primei, bazate pe credință și pe izbăvirea noastră pe Pământ, din mila Domnului. Un mare credincios, cum era Silvestr Iaricevski, avea dreptate așteptându-l pe Mesia, căci, iată, Ucraina și-a dobândit independența „La masa de catifea”, prin luptă de idei (24 august 1991) – așa va fi fost voia Celui de Sus, iar crezul biblic al frăției și iubirii universale i-a stăpânit atât pe marele Șevcenko, cât și pe epigonii săi și pe toți cei ce sunt convinși că pe pământ nu e posibilă armonia fără aceste atribute axiologice. Din păcate, marele vecin și frate nordic al Rusiei, care de la Bohdan Hmelnițki încoace (1654, Rada de la Pereiaslav) „s-a îngrijit” mereu de soarta Ucrainei, mai ales, din aprilie 2014, când, exact acum patru ani, uitând de Dumnezeu, a declanșat un război civil prin nemulțumirea populației rusofile din estul Ucrainei, care se și visa într-o țărișoară independentă Novorosia, război soldat cu peste zece mii de morți și nenumărați refugiați din fața dezastrului, ce amenință și azi pașnicul stat ucrainean asemenea sabiei lui Damocles, cât timp e luată și Crimeea spre care nu e niciun acces pe uscat, decât pe calea aerului sau pe apă. Poporul ucrainean își apără independența ca orice popor liber și se roagă la Bunul Dumnezeu să restabilească pacea pe pământul lor strămoșesc.

Opera marelui patriot ucrainean Silvestr Iaricevski a fost publicată la noi în două volume (1977) de către M. Laszlo-Kuțiuik. Exegeta a inclus în ediție o selecție de poezie, proză, teatru, traduceri și corespondență; partea cea mai rezistentă pare să o constituie baladele și poemele în proză, căci poezia, deși profund sensibilă și muzicală, racordată din punct de vedere tematic la marea dramă a vieții cetățenești, rămâne, din păcate, tributară epigonismului șevcenkian, declamativismului ușor exagerat, retorismului sec (vezi I. Franko și O. Makovei, ibidem, pag. 15).

Familiarizat cu folclorul ucrainean, polonez și german, bun cunoscător al lui H. Heine și F. Preșerne, poetul național al Sloveniei, cititor și traducător asiduu al moderniştilor germani Richard Dehmel, Gustave

Falke, Arno Holz, Friederich Hinzkey, O. Birbaum (visând probabil la o antologie a poeziei moderne germane), Iaricevski prelua creator filonul cult și cel biblic în opera sa, ca să-și compună minunatele balade și poeme în proză, convins fiind că motivele binelui, ale iubirii și adevărului vor triumfa întotdeauna.

La Siret, poetul își scrie ultimele balade, care se adaugă celor publicate în vol. *Îngerul ucigaș* din 1908. Mesajul lor ar putea fi concentrat în câteva adevăruri axiomatiche: „Piatra înțelepciunii” nu poate fi egalată de tot aurul pământesc (*Piatra înțelepciunii*)–, cine-și urăște semenii, nu merită să trăiască (Potopul); adevărul sincer este ca focul (*Cavalerul neînfricat*), sau „Atâta ură o lume-ncreagă nu poate da/Câtă iubire arde-n inima mea...” (*Vocile patimilor*) etc., adevăruri menite să influențeze pozitiv conștiința omenirii și în special cea a tineretului.

Volumul de proză poetică *Inima șoptește (Kolomyia)* include zece poeme izvorând din surse populare, biblice și istorice, toate convingătoare, unele apropiate de *Tablourile pariziene* ale lui Ch. Baudelaire altele de scrierile lui Byron sau V. Hugo, Franko sau Mickiewicz.

M. Laszlo-Kuțiuik remarcă în chip deosebit două dintre poemele în proză: *încet, încet...* și *Cain*, primul fiind reluarea unui cântec popular pe tema omuciderii, căci oribilul gest al fratricidului nu poate fi tănuț în nici-când în natură; ea însăși dezvăluie întotdeauna adevărul, așa cum ne mărturisește fluierașul „încet, încet, frățioare, cântă-ne, hai/ Dar nu-mi răni inima, n-o atinge, vai!”. Prin lamentoul repetat care devine un vaiet universal al sufletului dispărut ce-și revendică dreptul la viață, denunțându-l astfel pe ucigaș, care nu trebuie să scape niciodată nepedepsit. Celălalt poem, *Cain*, dezvoltă tema fratricidului în consecințele sale profund sociale, evitând a-i copia pe ceilalți autori cu poeme similare – afirmă aceeași M. Laszlo –, prin faptul că încearcă să descopere motivul colectiv al crimei – războiul, fenomen întâlnit doar între oameni și niciodată între animale.

După Silvestr Iaricevski, cauza rezidă în deformarea instinctului natural al iubirii universale sub influența forțelor demonice ce nasc ura în mijlocul oamenilor: „în pașnică iubire frățească, trăia omenirea/...”. Oamenii erau ca îngerii: Sufletele și inimile lor erau curate ca ochii senini ai heruvimilor. Văzu aceasta spiritul răului și l-a apucat o jale mare ce-i frământa inima... În ea apărură sâmburele marii invidii...

Și chemă spiritul răului pe slujitorul său, diavolul... Du-te pe pământ... Și el s-a dus și i-a făcut voia: în inima bună și curată a omului a semănat ura neîmpăcată, arzândă ca tăciunele iadului...

În grădina de măslini se vărsa sângele cald al omului; fratricidul (...)

Iar în fața ei răsuna strigăte, suspine sperate ce spintecau inimile – acestea purtau numele dezastrului: războiul!

Și el umblă continuu și azi, puternic, blestematul Cain...” (pag. 254)

Poemele cu pretexte au farmecul lor și se înscriu tematic în ciclul *Ini-ma șoptește*, alcătuiind un cântec de tânguire națională pentru țara-mamă, Ucraina, pentru libertatea ei, pentru afirmarea ei pe Pământ.

Există încă o serie de poeme în proză pe care Iaricevski le proiecta sub titlul generic *Simfonia a IX-a*, incluzând câteva tablouri dramatice baudelairiene din viața metropolei (vezi *Scumpul necunoscut, în zilele de doliu*), poeme despre armonia universală, pace și poeme satirice. De-a dreptul extraordinar e poemul dedicat lui Beethoven, simbolul iubirii universale, compozitorul și interpretul unic, mesagerul Domnului pe Pământ. *Simfonia a IX-a* se află la polul opus poemului *Cain*, căci Beethoven, „creatorul cântecului cântece-lor”, e parcă numele armoniei terestre și universale, e sunetul muzicii, iar muzica e glasul Domnului însuși.

Finalul poemului prezintă a doua coborâre a lui Isus între oameni, plânsul deznădăjduit al acestuia pentru că oamenii aud simfonii geniale, dar nu le înțeleg, având suflete surde... Când oamenii își vor dezvolta auzul sufletească ca Beethoven, atunci se vor înfrăți: „Dar, când? Oare e departe acel timp?”, se întreabă autorul, așteptând să trăim previziunea Simfoniei a IX-a.

Unele dintre poeme în proză ale lui Silvestr Iaricevski sunt capodopere ale genului, prezentând aspecte ale unui realism dur, de tip dickensian, altele vizionare, altele profund lirice (vezi *Deasupra leagănului, Inima șoptește, Ghicitoarea etc.*) toate având, însă, un numitor comun – tensiunea lirică, vibrația sufletească a poetului, gata a sluji lumii întregi prin vers și muzică.

De fapt, Silvestr Iaricevski era omul care auzea și înțelegea simfonia celestă și pe cea a lui Beethoven cu sufletul, iar versurile sale din antologia *Sunete miraculoase* și multe altele, din balade și poemele în proză, se disting printr-o muzicalitate ce izvorăște din rafinamentul lui artistic – specific simboliştilor –, fiind o expresie – *sine ira* – a sufletului său, a talentului său, a travaliului său continuu asupra cuvântului dăruit omenirii.

Fără îndoială, Silvestr Iaricevski rămâne un artist rafinat, un mare patriot, un apologet de frunte al frăției și iubirii universale, cu care se mândrește nu numai Bucovina, ci și întreaga literatură a Ucrainei. Ca atare, UUR și Primăria orașului Siret, cu prilejul centenarului, ar putea oferi contemporanilor noștri bustul promis în memoria marelui european.

Ioan CHIDEȘCIUC

Când stai culcat, în câmp, cu fața spre cer, și ascuți liniștea polifonică a câmpiilor, observi că are ceva nepământesc, celest.

Parcă, acolo, ceva sfredește cerul, parcă freacă metal, iar, în jos, cad sunete mărunte, cer-nute. În jur, ogoarele freamătă și incomodează. Alung de la mine glasurile câmpiei, și, atunci, asupra mea, ca o ploaie, cad celeleste. Atunci le recunosc. Acestea sunt ciocârliile. Ele, invizibile, aruncă din cer pe câmp cântecul lor pătrunzător. Sonor, metalic și capricios, astfel încât urechea aude, însă nu-i poate capta revărsarea. Poate cântă, poate râde sau poate a izbucnit în plâns.

Oare nu-i mai bine să te așezi liniștit și să închizi ochii? Așa voi și face. Mă așez. În jurul meu, e întuneric. Fulgeră doar sunetele ascuțite, iar hohotul de râs curge mărunț pe placa metalică, ca șuieratul gloanțelor. Vreau să-l prind, să-l notez în memorie – dar nu reușesc. Iată, iată, pare-se... Tiu-tiu, ti-i... Nu-i deloc așa. Triu-tih-tih... Nu-i la fel.

Oare cum reușesc? Sunt curios să aflu. Bat cu ciocurile în aurul soarelui? Cântă la raze, ca la niște strune? Seamănă cântecul printr-o sită mărunță peste câmpii?

Deschid ochii. Acum, sunt convins că de la acea însămânțare a răsărit mreaja de argint a ovăzului, se îndoaie și strălucește, precum o sabie, orzul cu mustățile-i lungi, curge, ca o apă curgătoare, grâul.

Iar, de sus, curge și iar curge... scoate suflul din clopoței, freacă plăcile de argint și perforează oțelul, plânge, bocește și seamănă hohot prin sita mărunță. Iată, s-a desprins un sunet intens și a căzut printre ogoare sub forma neghinei roșii.

Nu pot să mai ascult nimic. Acel cântec are în el ceva veninos. Trezește pofta. Cu cât ascuți mai mult, cu atât vrei să auzi mai multe. Cu cât prinzi mai mult, cu atât captezi mai greu. Acum fug, în câmp, și ascult, cu orele, cum, în cer, cântă coruri, orchestre întregi.

Noaptea, mă trezesc, mă șez pe pat și ascult încordat cum îmi sfredește ceva creierul, îmi gâdilă inima și tremură lângă urechea mea ceva nedefinit.

Tiu-tiu, tiu-tiu, ti-i-i... Nu, nu-i deloc așa.

Sunt curios să aflu, cum fac ele?

Într-un final, am zărit.

O păsărică gri, ca un bulgăre de pământ, atârna jos, deasupra câmpiei. Dădea din aripi, încordată,

țintuită într-un loc, trăgând din greu, de la pământ la cer, o coardă invizibilă. Coarda tremura și răsună. Terminând de întins, cădea în jos fără zgomet, după care întindea alta, de la cer la

INTERMEZZO

pământ. Astfel, una cerul cu pământul într-o harpă sonoră și cânta la strune simfonia câmpiei. Era minunat.

Așa treceau zilele intermezzo-ului meu, în mijlocul pustietății, al liniștii și al purității. Și eram binecuvântat între soarele de aur și pământul verde. Era binecuvântată liniștea suflului meu. De sub pagina veche a vieții, se zărea una nouă, curată – și, oare, mi-ar plăcea să știu ce va scrie acolo? N-aș mai tremura în fața umbrei omului și nu m-ar mai înspăimânta gândul că necazul uman s-a ascuns, undeva, și mă așteaptă?

Dacă se va întâmpla o astfel de minune, atunci acesta va fi meritul vostru, ogoare verzi cu spuma de mătase, și al tău, ciocârliie. Grijuliul tău „cucu” se scurgea pe salcia plângătoare, ca lacrimile, și-mi spăla oboseala.

Și, totuși, ne-am întâlnit pe ogor – și am stat, o clipă, muți – eu și omul. Era un țăran obișnuit. Nu știu el cum m-a perceput. Dar eu, dintr-odată, am văzut în el, grămada de acoperișuri negre, de paie, ascunse de ogoare, fete în norul de praf care se întorc de la munca de pe pământul altuia, femei murdare, palide, neplăcute la față, cu sânii lăsați și coloana vertebrală proeminentă, în fote negre, zdrențuite, care se aplecau ca niște umbre deasupra cânepii... copii bolnăvicioși amestecați cu câini flămânzi. Era tot ce am privit până acum, dar n-am văzut. Acest țăran era pentru mine ca bagheta dirijorului care cheamă, dintr-o dată, din liniștea de mormânt, o furtună de sunete. N-am fugit; dimpotrivă, am început să vorbim ca niște vechi cunoștințe.

El vorbea despre lucruri înspăimântătoare pentru mine atât de simplu și calm, precum cântecul ciocârliiei care se varsă peste câmp, iar eu stăteam și ascultam, și ceva tremura în mine. Aha, necazurile omenesc, mă prinzi, totuși? Eu n-am să fug! Coardele slăbite au fost întinse deja, necazul altuia e pregătit să înceapă interpretarea.

Vorbește, vorbește...

Ce să vorbesc? În această mare verde, al lui e doar o picătură. La cine au venit frigurile și au

omorât copiii, acelaia îi este mai ușor. De altul se va îndura Dumnezeu... Iar el are cinci guri, precum morile de vânt, cărora trebuie să le dai să macine.

„Cinci copilași flămânzi au scăpat, cumva, de friguri”.

Vorbește, vorbește...

Oamenii au vrut să ia pământul cu mâinile goale, iar, acum, îl au: cineva îl mănâncă crud, cineva îl sapă în Siberia... El încă a scăpat ieftin: un an a numărat păduchii în închisoare, iar acum, odată pe săptămână, se alege cu o scatoalcă de la reprezentantul autorității...

„O dată pe săptămână, iei una peste față”.

Vorbește, vorbește!

Cum vine duminica, oamenii merg la biserică, iar el se prezintă în fața autorităților. Și, totuși, e mai mică rușinea, decât dacă ar fi fost din partea alor săi. Ți-e teamă să scoți un cuvânt. Ți era prieten, cu aceleași principii, iar, acum, poate te vinde, pe-ascuns. Ți rupi din suflet, iar el aruncă la câini.

„Cel mai apropiat om e gata să te vândă”.

Vorbește, vorbește!...

Umblă printre oameni, ca printre lupi. Te ferești mereu. Peste tot, sunt urechi ciulite, peste tot, mâini întinse. Sărmanul îi trage, de pe gard, cămașa sărmanului, vecinul, vecinului, tatăl, fiului.

„Printre oameni, ca printre lupi”.

Vorbește, vorbește...

Oamenii sunt mâncați de sifilis, sărăcie, horilcă, și chiar și ei, în întuneric, se devorează unul pe celălalt. Cum de ne mai luminează soarele și nu se stinge? Cum mai putem trăi?

Vorbește, vorbește. Începe cu furie turla cerească. Acoper-o cu norii suferinței tale, să se producă fulgerul și tunetul. Împrospețează cerul și pământul. Stinge soarele și aprinde unul nou. Vorbește, vorbește...

Orașul și-a întins, din nou, mâna după mine pe ogoarele verzi. M-am lăsat, supus, să fiu luat, și până fierul tremura și trosnea, inhalam, încă o dată, în mine, liniștea întinderii, somnolența albastră a suprafețelor îndepărtate. Rămas bun, ogoare. Rostogoliți-vă spuma pe coamele aurite de soare. Poate cuiva i se va părea la fel ca și mie. Și tu, cucule, din vârful mestecănelui. Tu, la fel, ai acordat strunele suflului meu. Ele erau slăbite, zdrențuite de mari mănunchiuri de paie, iar acum se întind, din nou. Auziți? Chiar au zdrăngănit. Adio! Mă duc printre oameni. Suflul este pregătit, strunele acordate, el cântă deja...

Traducere de Mihaela HERBIL

PRUNCIE, COPILĂRIE, COMORI VII PENTRU ETNIE

Pruncie – odihnă la sânul mamei ce te dezmiardă, cuprinsă în drăgăstoase brațe ca într-o paranteză cerească; soarele surâde privindu-ți fericitul chip.

Pruncie – înfășată în inima mamei, ca odor al inimii ei: nucleu al dragostei căminului conjugal.

Pruncie – de bună seamă, ai un Tată al tuturor și în ceruri o Sfântă Fecioară-Mamă.

Pruncie – pârțică din lumea copilăriei; nu-i nimeni pe lume s-ajungă să trăiască Taina Copilăriei, decât, în premieră personal, tu însăși.

Pruncie – întâiul triumf, după „bezna” din lichidul amniotic al maternei placente: surâs cristalin.

Pruncie – tovarăș scump de joacă îi este îngerul tău păzitor – căci, din fire, prea de tot e copilăroasă!

Pruncie – când ne faci să lacrimăm, ne plânge inima mamei cu lacrimile ei.

Pruncie – ca primă imagine, „omul ce suferă”, înfășat în scutece de bumbăcel. Întâia icoană a lui Isus cel curat și neînțeles, pe care puțini sunt cei ce-L văd în copilul abia născut.

Pruncie – tărâm de visare cuprins lângă pieptul mamei și fericit, în numele cerului, având nevoie de

o natură special – sânul mamei – ca și de ocrotirea unei ambianțe externe însuflețite, încălzite de dragoste, bogată în hrană, unde totul e primitiv și nimic nu poate fi un obstacol.

Puncie – cuvânt bătrân din timpuri neștiute, seara liniștindu-se, odrăslindu-se într-o pace plină de fericire, în timp ce mama șoptește un cântecel de leagăn, repetând mereu aceleași vorbe, iar el, în acest fermecător deliciu, lasă „grija zilei” spre a fi îmbăiat în repausul visurilor.

Copilărie – indubitabil unicat: fiecare copil e o lume, în floarea vârstei tinere. Fiecare deosebit, fiecare având în el un spirit creator, al lui, ce face din el o operă de artă a naturii omenesti.

Copilărie – strecurând prin clepsidre de ere copiii noștri dintotdeauna; și totodată jertfelnicia creșterii acestora.

Copilărie – tenace aidoma florii de colț răsărite dintr-o crăpătură de destin tare ca piatra, rezistând intemperiilor vremurilor.

Copilărie – „mic infinit” spiritual, căutându-ți adăpost în „infinitul cel mare” al religiilor lumii.

Copilărie – anotimp zburător, când cu o aripă de vis, când cu alta, pentru că are nevoie de multă

vreme spre a săvârși în taină anevoioasele sale înfăptuiri.

Copilărie – ah mică cochetă!... Mult îți permiți să îți închipui că anii rămân aceiași, doar anotimpurile își schimbă haina ca tine.

Copilărie – înălțând printre restriți zmeie colorate spre tot mai înalt, să fie pentru ochii noștri o țință, ca o călăuză, care să ne ajute să pătrundem tainele suflului copiilor și să realizăm, astfel, o epocă de înțelegere și de pace, în raporturile noastre cu ei.

Copilărie – peste orice loc de joacă sădind reverie, proaspătă iarbă peste covoare sintetice.

Copilărie – pregătită să facă, cât mai curând posibil, o baie pe cinste în lunca din prundul adolescenței.

Copilărie – căutând în lecturi un alt tărâm, în locul acestuia apar „Cireșarii”...

Copilărie – trimițându-ți solii în lume pe străbune lungimi de undă; între tentație și candoare, tu ai darul de a ne descoperi un cel de al cincilea anotimp.

Pruncie și copilărie – la fiece început de vară, de Ziua Internațională a Copilului: două stări ca două tonice dovezi ale sensibilității înfloritoare, creatoare în favoarea omului; tânăr omagiu al umanității.

Mihai MATEICIUC

Discursul Președintelui Ucrainei rostit la ceremonia de cinstire a memoriei victimelor represiunilor politice

Dragi ucraineni,

Este pentru a patra oară când, în calitate de președinte, rostesc un discurs cu prilejul Zilei memoriei victimelor represiunilor politice. S-ar părea că am spus tot ce s-a putut spune despre istoria tragică a acestui loc, despre moartea prematură a victimelor nevinovate ale regimului comunisto-moscovit, despre destinele frânte ale familiilor celor represați. Astăzi, nu voi rosti un discurs, ci voi citi o lecție și, dacă îmi veți permite, voi face un raport despre tot ce am făcut în ultimii ani într-o sferă atât de importantă cum este politica în domeniul memoriei naționale.

În politica umanitară a Ucrainei independente a dominat un timp inacceptabil de lung ideea că ucrainenii sunt maloruși și sovietici. Pentru acest cocktail toxic Moscova a inventat și a patentat denumirea de „Lumea rusă”. Instrumentele similare de influență și aservire a altor țări politologii le numesc imperialism cultural. Este ceea ce mulți considerau a fi un schimb cultural obișnuit, chiar dacă acesta era în cea mai mare parte unilateral. În realitate, aceasta era o pregătire pentru agresiunea rusă. Rusia pregătea de decenii cele mai periculoase rute pentru tancuri. Și iată că acolo unde diversioniștii lor ideologici au pătruns tot mai adânc, au reușit să paralizeze voința și rezistența. Aceasta este situația în teritoriile noastre ocupate care trebuie eliberate și pe care le vom elibera în mod sigur.

La sfârșitul anului 2013 harta Ucrainei arăta ca o ilustrare a manualului de istorie a PCUS. Orașele, comunele și satele noastre erau înțesate de statuile lui Lenin și ale acoliților săi. În 23 de ani de independență, puterea nu a reușit să obțină recunoașterea luptătorilor din UPA drept luptători pentru independența Ucrainei. Prin faimoasa lege din 2012 ea dorea să dea lovitură de grație limbii ucrainene.

Oare puteam eu ca președinte să las totul așa cum era în momentul venirii mele la putere? Categorie nu! Schimbările tectonice ce au avut loc în opinia publică în timpul Revoluției Demnității și în urma agresiunii ruse au făcut ca toate acțiunile noii puteri ucrainene în politica umanitară și în cea a memoriei ucrainene – a memoriei noastre istorice – să se bucure de o puternică susținere publică.

Pe baza „Legii privind condamnarea regimurilor totalitare comuniste și național-socialiste...” au fost redenumite 52 de mii de piețe și străzi din aproape o mie de localități. S-au demontat aproape 1,5 mii de monumente închinat lui Lenin. Partidul Comunist care se face direct vinovat de represarea și exterminarea milioane de oameni, inclusiv, a zecilor de mii care își dorm somnul de veci aici în pădurea Bykivnea a fost, în sfârșit, interzis!

Cu trei ani în urmă, Parlamentul a adoptat, iar eu am semnat Legea privind statutul juridic și cinstirea memoriei luptătorilor pentru independența Ucrainei din sec. al XX-lea. Este pentru prima dată când se atestă, la cel mai înalt

nivel de stat, faptul că toți eroii care au luptat și, cu atât mai mult, cei care au murit în luptă pentru Ucraina merită recunoaștere, cinstire și respect, incluzându-se aici Armata Ucraineană de Insurgenți și Armata Republicii Populare Ucrainene.

Câteva generații de ucraineni au crescut în condițiile unei versiuni minuțios retușate a Marelui Război pentru Apărarea Patriei. În cei 27 de ani ai independenței, noi nu am uitat nimic și nu ne-am dezis de la nimic din tot ce a fost adevărat. Dar am descoperit multe pagini noi ale istoriei care ne-au fost ascunse cu mare grijă. Pe baza legii adoptate acum trei ani, Ucraina sărbătorește ziua Victoriei, la 9 mai și, împreună cu întreaga Europă, Ziua Memoriei și Reconcilierii, la 8 mai.

Încă în 2014, am renunțat la tradiția patologică de a marca principala sărbătoare militară la unison cu țara agresoare. Tot atunci am anulat „Ziua Apărătorului Patriei” și am introdus „Ziua Apărătorului Ucrainei” care se sărbătorește la 14 octombrie. La 21 noiembrie anul trecut, am sărbătorit pentru prima dată Ziua trupelor de asalt și desant ale Forțelor Armate ale Ucrainei. Anterior, ea a fost sărbătorită la 2 august fără a se ține seama de faptul că aceasta este doar data când a avut loc primul salt al parașutiștilor în districtul militar Moscova. La finele lunii aprilie, am instituit, prin decret, o nouă sărbătoare, Ziua Grănicerului. La 30 aprilie 1918, Grupul slav al Diviziei speciale din Zaporojie a Armatei Republicii Populare Ucrainene sub comanda colonelului Volodymyr Sikevyci, eliberând o mare parte a Donbasului, a ieșit pe frontiera, recunoscută pe plan internațional, cu Rusia.

În calendarul nostru militar nu trebuie să existe nimic din ceea ce este comun cu țara agresoare! De aceea, la finele lunii trecute, am ordonat ca șeful Statului Major General al Forțelor Armate ale Ucrainei, generalul de armată Viktor Mujenko, să aprobe Programul de măsuri privind reluarea și aplicarea tradițiilor naționale de luptă în cadrul Forțelor Armate ale Ucrainei. Armata va fi curățată definitiv de toate rudimentele periculoase ale ideologiei sovieto-ruse care exercită o influență negativă asupra spiritului de luptă al armatei ucrainene... Care ne amețesc capetele cu tot felul de șabloane propagandistice înșelătoare, cu chemări menite să ne mențină pe orbita mentală a Rusiei.

Am redenumit o bună parte a formațiunilor și unităților Forțelor Armate și ale Gărzii Naționale cu numele unor ucraineni de renume pe care cenzura sovietică încerca să le scoată din memoria noastră, cum ar fi Zaporojeni negri, Eroii de la Kruty, hatmanul Petro Doroșenko.

Stimați compatrioți,

Marcăm astăzi 80 de ani de la represiunile politice de masă din anii '37-'38. Având în vedere dimensiunile de neconceput ale acestora, care au fost greu de evaluat până în prezent,

crimele regimului comunist totalitar sunt denumite Marea teroare.

În Ucraina, această crimă a devenit o continuare logică a Holodomorului. Țăranii ucraineni au fost exterminați prin foamete, iar elita politică, culturală și științifică cu gloanțele cekiştilor și enkavediştilor. Prin această modalitate combinată a fost realizată deznaționalizarea și lichidarea ucrainismului. În cartea sa „Marea teroare”, istoricul de talie mondială Robert Conquest scrie: „Vechea intelectualitate ucraineană a fost, practic, ștearsă de pe fața pământului”. În Ucraina, acesta este cunoscut mai mult ca autor al lucrării „Recolta durerii” care a făcut cunoscut lumii adevărul despre Holodomor.

Bykivnea este pământul, este pădurea în care, timp de câțiva ani, sovietele îngropau oameni nevinovați în gropi comune. Acest pământ este martorul tăcut al Marii terori. Istoricii afirmă că, probabil, aici, între zecile de mii de victime, se odihnește și trupul mitropolitului Vasyli Lypkivskyyi.

Noi, poporul ucrainean, avem propria noastră opțiune europeană. Noi ieșim cu convingere din sfera de influență rusă. Reitez faptul că, ieri, am semnat decretul de anulare a participării Ucrainei la activitatea organelor statutare ale așa-numitei Comunități a Statelor Independente (CSI) și de închidere a reprezentanței noastre de pe lângă această organizație. Începând cu Bilovezka pușcea, Ucraina consideră CSI drept un instrument de separare civilizată de imperiu. Din cauza părții ruse, nu a ieșit o separare civilizată. Moscova a dorit să transforme CSI într-un nou imperiu în care toți, la fel ca în vremuri sovietice, să-și potrivească ceasurile după turnul Spaski al Kremlinului. De aceea, Ucraina nu a ratificat Statutul CSI și ca atare nu a devenit și nici nu avea de gând să devină membră deplină a CSI. Urmează ca acum să reconsiderăm toate acordurile internaționale încheiate în cadrul CSI și să ne retragem din cele în care vom identifica chiar și cea mai mică neconcordanță cu interesele noastre naționale.

Dragi ucraineni,

Pădurea Bykivnea este locul memoriei comune a poporului ucrainean polonez și a altor popoare.

Plecându-ne capetele și depunând flori la simbolurile memoriale de pe gropile comune pe pământul unde, alături de ucraineni, își dorm somnul de veci mii de patrioți polonezi și de reprezentanți ai altor naționalități, executați din ordinul lui Stalin, declarăm: „Noi, ucrainenii, suntem solidari cu toate popoarele care au suferit din cauza crimelor regimurilor totalitare. Suntem pregătiți să colaborăm pentru a învinge urmările totalitarismului”.

Iar acum, vă rog să cinstim memoria victimelor represiunilor politice printr-un moment de reculegere.

Slavă Ucrainei!

Pagină realizată de Ion ROBCIUC

UCRAINA - mai aproape